

KOMMUNISTISK POLITIK

På Fredsfestival 2009 overrakte Annisette 'Fredsgrisen' - 10.000 kr. - til MartinSpang-Thomsen fra Kirkeasyl

PLADS TIL DET LEVENDE

Nr. 19

13. årg.

2009

25. sept. -
9. oktober

Støttepris 20 kr.

TEMA: SKO OG MISSILER

- Verdens store mødes s. 2 • Kolonikrigerens psykologi s. 3 •
- Irsk Lissabon-afstemning 2. oktober s. 5 • Succes for Fredsfestival s. 6 •
- Lømmelpolitik s. 7 • Obama, Fogh og Løkke på vej mod nederlag s. 8 •
- Væk med regeringens tidstyranni s. 10 • Når katten slipper ud s. 10 •
- Et øjeblik stilhed s. 12 • Demo: Ud af krisen s. 14 • Valget i Norge s. 15 •
- De amerikanske missilskjoldsplaner s. 16 • Historien om min sko s. 19 •
- Debat s. 22 • Trekroneblokaden en principiel kamp s. 24

Verdens store mødes

KOMMUNISTISK POLITIK

Det er i USA, verdens store mødes i denne tid, til FN's klimatopmøde i New York den 22. og åbningen af generalforsamlingen til G20-landnes møde i Pittsburgh, Pennsylvania, den 24.-25. september. Store og små statsmænd fra små og store lande haster af sted med deres færdigstrikkede taler og fortrolige dagsordener.

Præsident Obama står i centrum. Han talte ved FN's topmøde om klimaforandringer og appellerede til verdens ledere om at hjælpe til med at undgå 'en uigenkaldelig katastrofe'.

- Vi forstår alvoren i klimatruslen, sagde Obama, og vi er parat til at handle. Vi vil leve op til vores ansvar over for de kommende generationer.

- Hver eneste nations og alle folks sikkerhed og stabilitet – vores velstand, sundhed, sikkerhed – er i fare. Og den tid, vi har til at vende denne bølge er ved at løbe ud.

- Vi må alle gøre, hvad vi kan for at sikre vores økonomiers vækst uden at bringe planeten i fare, og vi må alle gøre det sammen, sagde Obama:

- Vi må gribe chancen for at gøre København til et betydeligt skridt fremad i den globale kamp mod klimaforandring.

Det er igen rørende ord fra Obama. Beklageligvis er de helt uden substans – så tomme som løfterne om tilbagetrækning fra Irak eller 'sejr' i Afghanistan, eller valgudskabet om 'forandring'. USA som den globale kapitalismes og profitternes vagthund nummer 1 er fortsat den alvorligste bremseklods for en aktiv bekæmpelse af klimaforandringerne.

Hvis Obama mente noget med sine ord, kunne han slutte de amerikanske krige. Det er de største globale miljødelæggere, der findes i vor tid. Deres ødelæggende virkninger er virkelig irreversible.

I Pittsburgh, Pennsylvania har demonstranter i dagevis demonstreret og aktioneret for jobs og mod tvangsudsættelser. Fra en til lejligheden oprettet teltby udgår en stribe af protester, som hilses velkommen af borgerne i Pittsburgh, og som vil kulminere under G20-mødet.

- Lederne af G20 mødes for at prøve at redde deres magt og penge efter at alt er gået galt, siger Benedicto Martinez

Orozco, en leder i den mexicanske Frente Autentico del Trabajo (FAT), som er i Pittsburgh til protesterne. – Det er hvad mødet her handler om.

Ligesom magteliten her til lands op til 'København' i december er grebet af panisk vanvid for demonstranter og søger at gennemføre drakoniske og fascistoide love, mens et gigantisk opbud af politi og tropper skal overvåge, registrere, knuse og bringe protester til tavshed, mødes de tusindvis af demonstrerende i Pittsburgh af en massiv magtdemonstration.

De delegerede til G20, samlingen af verdens rigeste nationer, vil være beskyttet af en kampbataljon fra Nationalgarden, som for nylig er vendt tilbage fra Irak. Den vil lukke området omkring byens centrum, bemane kontrolposter og patruljere gaderne i kampuniformer. Pittsburghs 1000 mand store politikorps er blevet firedoblet. Og forfølgelsen og chikanen mod de fredelige aktivister, der vil benytte sig af deres demokratiske rettigheder, foregår på alle planer fra helikopterovervågning til standsning af busser med aktivister og tilbageholdelse af dem. Hjemmesider fra modstandsgrupper er hacket, grupper er blevet infiltreret og telefoner og emails tappet.

Bail Out the People-bevægelsen, som er en af hovedorganisatorerne af G20-protesterne, konstaterer:

'De drakoniske sikkerhedsforanstaltninger, som er oprettet for at kvæle protesterne i Pittsburgh skyder langt over målet i forhold til enhver reel bekymring om sikkerheden. De er ikke et svar på en virkelig trussel, men på den frygt, som har grebet de etablerede magtcentre.

Magteliten forstår, selv om vi ikke gør det, den massive svindel og enorme tyveri, som gennemføres for at redde en kriminel klasse i Wall Street og internationale spekulanter, som i andre historiske perioder blev henrettet. De forstår de forfærdelige omkostninger, denne udplyndring af statens værdier vil påtvinge arbejderne, som vil blive en permanent underklasse. Og de ved også, at når det engang står klart for resten af os, vil oprør ikke længere være et fremmed begreb'.

Redaktionen 22. september 2009

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

PK's hjemmeside/
Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 325 kr.

År (25 nr.) 550 kr.

Institutioner

½ år 410 kr. - 1 år 690 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 02.10.09

Kolonikrigerens psykologi

Det danske militær brød sig ikke om den tidligere jægerkorps-soldat og nu suspenderede oversergent Thomas Rathsacks bog *"Jæger - i krig med eliten"*, der nu trykkes som planlagt efter at fogedretten opgave at forbyde den – fordi den allerede var på nettet og trykt som tillæg til Politiken. Dommeren mente samtidig – ligesom militæret og en lang række krigspolitikere fra DF til socialdemokraterne - at den afslørede militære hemmeligheder for landets fjender.

Det har bestemt ikke været Rathsacks hensigt. Bogen er nærmest een lang jublende lovsang til de heroiske jægersoldater, civilisationens fortrop mod middelalderligt barbari, ikke mindst repræsenteret ved talebanerne. De præsenteres usvigeligt sikkert side efter side som skumle langskæggede typer med sorte negle og lange fingre.

Thomas Rathsack var tilfældigvis i Afghanistan, angiveligt som civil minerydder, da 11. september oprandt. Han havde også tilfældigvis, trods talibans forbud mod at fotografere militære installationer, haft flittig gang i kameraet. Han holdt straks op med at rydde miner, og ventede spændt på om han kunne vende tilbage til Afghanistan i en ny rolle. De 19 NATO-lande aflagde musketer-ed straks efter angrebet på World Trade Center. Og efter Fogh Rasmussens valgsejr i oktober besluttedes det at lade en styrke fra Jægerkorpsset delta-ge i Afghanistan-krigen.

Rathsack giver et godt indblik i en moderne kolonikriges mentalitet, når han skriver:

"Det er med en god portion fryd, at jeg ankommer til flyvebasen i Kandahar, den ene af de tre sydligste provinser i Afghanistan. Jeg har nærmest et regnskab at gøre op. I knap otte måneder har jeg levet i dette land og er blevet betragtet som et uskægget andenrangsmenneske af de talebanske magthavere. Jeg er blevet hånet, fordi jeg insisterede på ikke at have skæg, jeg er sågar ofte blevet spyttet efter på gaden i Kabul. Nu er jeg tilbage og bærer uniform og våben.

Jeg er en del af Task Force K-Bar. Den første eliteenhed i krigen mod terror. Vi eksisterer fra oktober 2001 til juni 2002 og består af 1.300 elitesoldater fra blandt andet amerikanske US Navy SEALs, Special Air Service fra Australien og New Zealand, Kommando Spezial Kräfte fra Tyskland, den norske Jegerkommando - og så Jægerkorpsset og Frømandskorpsset fra Danmark, som lyder undernavnet Task Force Ferret.

Vores opgave: at lokalisere og opsøge Taleban og al-Qaida med henblik på tilintetgørelse.

På ni måneder når Task Force K-Bar 42 rekognosceringsopgaver samt et ukendt antal kampmissioner, der fører til 115 døde og 107 tilfangede. Herunder fanger danske jægere to gange afghanere, som overdrages til amerikanerne."

Hurra, hvor det går derudaf for Rathsack og de heroiske jægere. Spionage, mord, tilfangetagelser og udlevering af fanger til amerikansk tortur – ofte forklædt som civile afghanere ... med en selvretfærdig fornemmelse af både at være civilisationens missionærer og med lejesoldatens spændingsfascination.

Det er en bog, der er skrevet for store drenge, der kan forlokkes til helledyrkelse og militær karriere i udlandet.

Der er slet ikke indstillingen til militæret, der er problemet med Rathsacks og hans skyggeforfatters bog. Rathsack har den rette psykologi for

en moderne kolonikriger, og hans bog er et militaristisk propagandaskrift i kolonikrigens ånd. Rathsack skriver ikke et ondt ord om Jægerkorpsset, dansk, amerikansk, britisk eller noget andet militær. Og han er lige så diskret som den øverstbefalende politimand Kaj Vittrup om de afghanske allierede - lakajpolitikere, Nordalliancen og den såkaldte afghanske hær og politiskorruption, brutalitet og seksuelle overgreb på kvinder og børn af begge køn. Påstanden om, at beskrivelserne af forskellige operationer kan være til fare for danske soldater, fordi taliban læser dansk, og procedurerne er de samme år efter, er lidet helt utroværdige. Men Rathsack er kommet til at slippe nogle hemmeligheder løs for den danske offentlighed, som militæret mener den ikke har godt af at kende til: at Danmark har specialstyrker i Afghanistan, som opererer i forklædning, og i strid med internationale konventioner. Dette skulle han have holdt kæft med. Lad os se, om militæret vil fremture med retsforfølgelse og domsfældelse for at statuere et eksempel og afskrække andre skrivelystne elitesoldater, og andre. Socialdemokraterne vil give specialtropperne mundkurv på og indskærpe tavshedspligten.

Heldigvis er internettet opfundet, og det er en styrke for kampen for ytringsfriheden – også mod det militære hemmelighedskræmmeri og politistatens *tys-tys*. Det var til internettet, militæret tabte slaget om Rathsacks bog – og så lidt til Politiken, der rykkede ud før fogedretten udtalte sig og trykte den som tillæg til avisen.

Tavshedspligt, ytringsfrihed og offentlighedens krav om at kende sandheden og ikke blive vildført, også om de ulovlige danske krige, er modsætningsforhold, der skærpes med den voksende danske militarisering og det forstærkede overvågningssamfund.

Militær og politi, FE og PET, og deres regering og politikere, står parat til at starte og vinde nye krige, også når et enkelt slag bliver tabt.

Irland stemmer om Lissabontraktaten den 2. oktober

Skræmmekampagne og hule løfter

Slutspurten er gået ind i den irske omafstemning. Regeringen har brugt millioner på at sende positivt oplysningsmateriale ud, EU-eliten har været i Dublin med løfter og bekymrede miner, den etablerede presse er næsten entydigt EU-positiv med dobbelt så stor dækning af ja-kampagnen i forhold til nej-siden.

Omafstemningen kom i stand, efter at den irske regering kun fik nogle yderst beskedne indrømmelser om skatopolitik og neutralitet. Aftalen ændrer ikke på noget i Lissabon-traktaten, og Irland fortsætter i såvel EU's kampgrupper som i EU's forsvarsagentur.

Bred kampagne for nej igen

En række partier og bevægelser er gået sammen om en kampagne imod traktaten. Også 135 medlemmer af lokale byråd har skrevet under på *Stem nej igen*-kampagnens grundlag. Nej igen – fordi traktaten vil øge EU's militarisering, undergrave demokratiet og øge presset for udlicitering af offentlige arbejdspladser. I en pressemeddelelse skriver kampagnen:

”De lokale folkevalgte har folks problemer inde på livet, fra arbejdsløshed og fattigdom til manglen på lejligheder, der er til at betale, afgiftsforhøjelser, manglende offentlige service og ringe sundhedsvæsen. Udliciteringer, privatiseringer og fritvalgssystemer har alvorligt undermineret kvaliteten af helt essentielle område af den offentlige service. Lissabon-traktaten betyder mere af den politik.”

På en kvindekongres med deltagelse af tillidsfolk, kunstnere og politiske organisationer og partier blev der også enighed om at opfordre til et nej igen. De udtaler:

”Vi nægter at lade os kue til at stemme ja med argumentet om, at 'EU har været god mod os'. Vi stemmer nej til denne traktat, fordi den sætter virksomhedernes interesser, og ikke befolkningerne, i centrum af EU-projektet.”

I Irland er det (også) hovedsagelig kvinder, der arbejder inden for det offentlige, f.eks. i uddannelses-, sundheds- og

plejesektorerne. Med traktaten åbnes der nye muligheder for, at profitorienterede private virksomheder kan overtage flere offentlige områder – og med EU's velsignelse trække løn- og arbejdsforhold yderligere ned.

Erfaringerne med de private virksomheder, der har indgået kontrakt inden for sundhedsområdet, er dertil problematiske i forhold til at bevare forskning og teknisk ekspertise. Problemet kendes bl.a. fra et amerikansk firma, der har kontrakt i Irland på at undersøge prøver for celleforandringer. Når en lokal assistent har udtaget prøven, sendes den til USA for analyse.

Fra tilhængersiden ligger der i forhold til skeptiske kvinder vægt på, at Lissabon-traktaten indeholder 'Det europæiske charter for menneskerettigheder', der bl.a. forbyder trafficking.

I virkeligheden kan implementeringen af dette betyde, at eksisterende samarbejdsaftaler med lande uden for EU bliver undermineret. Fattigdom både i EU og tilstødende lande er den bagvedliggende årsag til moderne slavehandel og prostitution. I stedet for at tage fat på dette forpligter EU-traktaten sig på en konkurrencepolitik for samhandel, der i praksis er med til at skabe endnu større arbejdsløshed og fattigdom i de lande, hvorfra mange kvinder lokkes til EU.

Desperate tilhængere

Den italienske premierminister Berlusconi er blevet bekymret over muligheden af, at Irland stemmer nej igen, men han er klar med en gammel plan:

”Hvis traktaten ikke bliver vedtaget, må vi genoverveje, hvordan EU fungerer, og skabe en kerne af lande, der kan tage beslutninger med flertalsafgørelser. EU fungerer ikke optimalt, fordi beslutninger tages i enstemmighed, det kan ikke fortsætte,” meddelte Berlusconi på et pressemøde sammen med Borut Pahur fra Slovenien.

Det er ikke første gang, der bliver luftet ideer om et EU i flere hastigheder, hvor de store EU-lande – eller en gruppe af villige stater – kan sætte sig ud over de fælles spilleregler, der allerede på det eksisterende traktatgrundlag giver meget vide rammer til at tage beslutninger med flertals-afgørelser. Italien har tidligere været stærkt kritisk over for ideen, med det argument, at det vil risikere at svække europæisk integration. Det var dengang, de ikke selv var inde i varmen; nu er kvindeskøber og profascisten Berlusconi det.

Den irske EU-kommissær Charlie McCreevy lancerede en mere åben skræmmekampagne, da han fremmanede et billede af, at den økonomiske krise vil ramme Irland ekstra hårdt, *”fordi et nej vil skræmme internationale investorer væk i en situation, hvor Irland har ekstra brug for udenlandsk kapital. Et nej vil sende et negativt signal og betyde, at det bliver vanskeligere for virksomheder at låne penge og sætte gang i vækst og skabelsen af nye arbejdspladser”*.

Det samme budskab kom fra Irlands egen finansminister, der advarede imod kapitalflugt, skulle det blive et nej igen. En leder i Wall Street Journal gik efterfølgende i rette med de desperate tilhængere af traktaten og kaldte det *”direkte absurd, at der skulle være en sådan sammenhæng”*. Den avis har dog ikke selv megen troværdighed.

Irland er under den økonomiske krise blevet reduceret fra at være EU's nyliberale mønsterland til en fattiggård på

Stem nej igen kampagnen Sayno.ie

vej til at synke i Atlanten – hvis irerne ikke siger ja denne gang.

Globaliseringens pris

Den nyligt genvalgte formand for EU-kommissionen, Jose Manuel Barroso, er også kommet forbi Irland for at hjælpe ja-sagen på vej, kun et par uger før afstemningen. Han kaldte nej-partierne og Irlands Folkebevægelse for løgnere, der udelukkende spillede på frygt:

”De, der fortæller, at EU vil bestemme en minimumsløn for EU-medlemslandene, tager fuldstændig fejl. EU har ikke nogen minimumsløn i nogen traktat eller i noget regulativ,” beroligede Barroso.

Han benyttede desuden lejligheden til annoncere et forslag om økonomisk støtte til 2.400 arbejdere, der var blevet fyret som følge af, at en computerfabrik flyttede til Polen. Et simpelt forsøg på stemmekøb hos de irske arbejdere, der er hårdt ramt af arbejdsløshed eller frygter at blive det.

Kommissionsformandens besøg fik Patricia McKenna fra Peoples Movement til at beskyldte ham for ulovlig indblanding i den irske debat:

”Det er magtmisbrug, at kommissionen deltager aktivt i ja-kampagnen, og et klart forsøg på at manipulere den demokratiske proces, når den blot to uger før folkeafstemningen finder på at stille et forslag om give 15 millioner euro til jobstøtteordninger for de tidligere ansatte ved Dell computer,” konstaterede McKenna.

Det er blevet fremstillet, som om der var tale om en særlig håndsækning fra EU til Irland, men pengene kommer fra EU's 'globaliseringsfond', der har været i funktion siden 2007 og giver op til

500 millioner euro ud om året til situationer, hvor globalisering (altså at produktionen kronisk flytter til de lande, hvor løn og arbejdsforhold er ringest) resulterer i betydeligt tab af arbejdspladser.

Dell flyttede fra Irland til Polen, da den polske regering kunne give virksomheden 52 millioner euro i støtte. Statsstøtte til virksomheder er kun lovligt, ifølge EU, i de nye medlemslande i en overgangsperiode, så Irland havde altså ikke denne fordel i globaliseringskonkurrencen mellem de 27 medlemslande.

Manipulation med krisen

Irland er hårdt ramt af EU's nyliberale hverdag. Det er derfor nødvendigt med bestikkelse, løfter og demagogi i stor stil for tilhængerne, der desperat ønsker et ja til Lissabon. Det vil sige den irske kapital og den europæiske monopolkapital, der kontrollerer stater, institutioner og medier.

Om den folkelige modstand i Irland kan holde stand mod denne massive beskydning, vil vise sig på afstemningsnatten. Opinionsmålingerne viser et flertal til ja-siden, men med en vigende tendens. Også de er manipulerede som så meget andet – indbefattet den grundlæggende tilhængerløgn, at den økonomiske krise vil ramme Irland hårdere uden en Lissabon-traktat.

Det er ikke bare absurd. Det er også en bevidst tilsløring af EU's rolle i den økonomiske krise, der både har bidraget til at udløse og forstærke den.

Et nej betyder nej

Af Ditte Staun og Rina Ronja Kari

Et nyt irsk nej er den bedste mulighed for at tvinge EU til at forstå, at et nej betyder nej

Hvorfor er det så svært for EU at forstå et nej? Først stemte franskmænd og hollændere nej til EU-forfatningen. Så foretog EU kosmetiske ændringer, omdøbte den til Lissabon-traktaten og forsøgte at undgå nye folkeafstemninger, men kunne ikke slippe uden om det i Irland. Det blev et rungende irsk nej.

Heller ikke denne gang ville man lytte til en befolknings afgørelse.

Så 2. oktober skal de irske vælgere stemme om en uændret Lissabon-traktat. Den irske regering har fået en aftale, som på ingen måde ændrer indholdet i traktaten, så ingen andre EU-lande behøver at ratificere aftalen. Aftalen er ikke retligt bindende. Det er kun et politisk tilsagn om at indskrive aftalen i traktaten, når eller hvis den engang ændres.

Aftalens indhold er beskedent.

Den slår f.eks. fast, at Irland er 'militært neutral', men binder samtidig Irland til at betale for EU's militarisering, deltage i EU's agentur for stærkere våbenindustri, bidrage til EU's militære kampgrupper, 'gradvist forbedre de militære kapaciteter' og indgå i et fælles EU-militær med franske og engelske a-våben.

Trods denne udemokratiske behandling af irerne har folkeafstemninger stor betydning. Et nyt irsk nej er den bedste mulighed for at tvinge EU til at forstå, at et nej betyder nej. Held og lykke, Irland. I stemmer for os.

Ditte Staun og Rina Ronja Kari er talspersoner for Folkebevægelsen mod EU

fsk

Fredsfestival 2009: Flot succes

Fredsfestivalerne i Sydhavnen er ved at blive en vigtig tradition. Årets festival var velbesøgt og på enhver måde en flot succes

Aldrig har der været så fokuseret en freds-stemning på Karens Minde Kulturhus i Sydhavnen som lørdag den 12. september. Fra morgenstunde en travl og målbevidst aktivitet, så en meget velbesøgt paneldiskussion fra 11-13 og Anne Marie Helger, der åbnede Festivalen med mange velvalgte ord. Resten af dagen summede alle etager, telte og boder af liv, musik og diskussioner og farvestrålende fredssymboler.

"Fredsgripen" til kirkeasyl.dk

Omkring kl. 16 samledes mange i Dansepavillonen, hvor Annisette overrakte "Fredsgripen", en pris på 10.000 kr. til kirkeasyl.dk's repræsentant Matin Spang-Thomsen.

- Når politiet bryder ind i en kirke midt om natten og skiller mænd fra kvinder og børn, så minder det fuldstændig om juntaen i Chile, som i sin tid

gjorde de samme ting. Nu er det bare herhjemme, at vi har fascisme. Det er jo den slags, jeg har protesteret mod hele mit liv, men der har det været i andre lande. Det ryster mig. Vi skal jo tilbage til Anden Verdenskrig for at se jøder blive forfulgt på den måde her. Nu gør de det igen. Jeg er helt sikker på, at der er mange blandt publikum her, der ville sige ja til at have en forfulgt asylsøger boende. Tak til Kirkeasyl for jeres fantastiske indsats.

Venstres lømmelpolitik mødes af protest

Venstre vil straffe demonstranter, der ikke forføjer sig hurtigt nok. Det er et nyt skridt på vej mod politistat og politivilkårlighed. Også advokatrådet advarer mod forslaget, skriver CEREPO, Center for Rets- og politiforskning

Venstre har fremlagt en såkaldt 'lømmelpakke' med kraftigt skærpede straffe til demonstranter, der ikke kan eller vil forlade en opløst demonstration.

Ifølge Venstre skal det koste 6.000 kroner at blive i en opløst demonstration og yderligere 10.000 kr., hvis man dømmes for gadeoptøjer, begår hærværk eller trænger gennem politiets afspærringer. Samtidig skal 'rabatten' for unge under 18 år fjernes.

Forslaget kommer, selvom politiet flere gange de seneste år har skredet ind og anholdt demonstranter, men efterfølgende har måttet opgive sagen eller tabt

den i retten. Herunder blandt andet den såkaldte Knibtangssag, hvor en stor gruppe demonstranter blev uberettiget anholdt og varetægtsfængslet efter rydningen af Ungdomshuset.

Advokatrådet advarer nu mod forslaget. Advokaterne frygter, at en fast straf kan få farlige konsekvenser, ligesom det er sket med knivloven, hvor en 19-årig skal i fængsel efter at have glemte to hobbyknive i sin bil. Rådet mener, at domstolene skal bevare muligheden for at skønne i den enkelte sag.

- *Hvad vil det sige at deltage i en ulovlig demonstration? Er det, at man er gået med? At man har råbt ad politiet? Smadret et vindue? Og hvad er organiseret hærværk? Jeg mener, man skal være varsom med at fjerne det skøn, domstolene skal udøve i enhver sag, siger næstformand i Advokatrådets strafferetsudvalg, Lars Lindhard, til DR Nyheder.*

Endnu et skridt mod politistaten

- *Forslaget er endnu et kæmpeskridt på vejen mod politistaten, siger Troels Riis*

Larsen, talsmand for Arbejderpartiet Kommunisterne. - *Det er ikke bare et angreb på ytringsfriheden og demonstrationsretten. Det tager i virkeligheden sigte på at begrænse den grundlovs-sikrede demonstrationsret under påskud af at ville bremse hærværk.*

Han fortsætter:

- *Forslaget er en garanti for mere politivilkårlighed. Det er op til politiet at vurdere og bekendtgøre, at en demonstration er opløst og dermed 'ulovlig'. Men ved mere end én demonstration har ingen demonstrationsdeltager hørt politiet erklære den for opløst, selvom betjente senere har påstået, at den blev det. Nu fristes betjente igen til at lyve om demonstranter og deres påståede ulovligheder.*

- *Det er en klokkeklar undergravning af retssikkerheden, som retter sig specielt mod ungdommen, som radika-*

Troels Riis Larsen

Da Annisette sang for til "Kringosat av fiender" tog alle hinanden i hånden og sang med. Derefter besøgte Annisette og Martin den levende gris, der i dagens anledning deltog i festlighederne.

Alle der deltog på Festivalen, frivillige og besøgende, siger samstemmende, at det var en fantastisk oplevelse, der giver lyst til og mod på at fortsætte arbejdet for en fremtid og en jord, vi mennesker kan leve sammen på.

Festivalledelsen takker alle, der deltog og bidrog til at gøre denne festival til en uforglemmelig begivenhed.

Det danske Clarté

liseres under den kapitalistiske krise og krigene. Det går stærkt i øjeblikket. Et flertal af folketingspolitikere og byråder, som i København, synes at være grebet af en rabiart svineinfluenza, som skyldes en ondartet lov og orden-virus, slutter Troels.

Venstres forslag støttes af et flertal med både Socialdemokraterne, Konservative og Dansk Folkeparti. Det lanceres op til klimatopmødet i december, hvor aktivister nu går i gang med en stribe civile ulydighedsaktioner. Klimaaktivister fra KlimaX og Shut It Down siger samstemmende til Modkraft, at 'lømmepakken' ikke kommer til at virke. KlimaX planlægger at trænge ind på det officielle klimatopmøde i Bella Centeret i december.

Tannie Nyboe fra initiativet Shut It Down, som forbereder en aktion mod Vattenfalls kulkraftværk på Amager den 26. september, siger:

- Politikerne forsøger at flytte fokus fra topmødets dagsorden og kritikken af regeringens politik. Men det vil ikke lykkes dem. Hverken at stoppe debatten om kulkraft eller at skræmme folk fra at deltage i vores aktioner. Folk vil kun blive endnu mere stædige.

Begejstring i pavillonen

Mikael Nyberg, forfatter til Kapitalen.com og redaktør af det svenske Clarté, deltog i den vigtige paneldebat om klima, krise og krig og afslørede Barack Obamas strategi for den amerikanske imperialisme efter Bush som den samme politik, opdateret og indsvøbt i demagogi

Budskab fra Græsrodderne

Obama, Fogh og Løkke på vej mod nederlag

Besætterne hårdt trængt af modstanden

Dansk soldat nr. 26 er blevet dræbt i Afghanistan Taliban og den afghanske modstand er stadig mere aktiv

Sikkerhedssituationen i Afghanistan er ringere end nogensinde, konkluderer en netop udsendt canadisk regeringsrapport – på trods af den massive forøgelse af amerikanske besættelsestropper og lejesoldater i form af private sikkerhedsvagter og tilsvarende. Den 'forringede sikkerhedssituation' er en omskrivning for stadig stærkere afghansk modstand mod USAs og NATOs besættelse. På et år fra juni 2008 til juni 2009 er antallet af vejsidebomber f.eks. steget med over hundrede procent. Antallet af dræbte og sårede besættere er stærkt stigende.

Som konsekvens vil Canada, der fastholder at trække sine soldater ud af Afghanistan i 2011 på trods af stort pres for at blive, nu tilbyde hundreder af

Den amerikanske general Stanley McChrystal forlanger flere tropper til Afghanistan med det samme

afghanere, der har arbejdet for canadisk militær eller diplomati at få asyl og evt. statsborgerskab i Canada. Det drejer sig bl.a. om tolke og sikkerhedsfolk. Afghanske ansøgere skal have været mindst 12 måneder i canadisk tjeneste og kunne dokumentere, at de er i alvorlig fare ved at forblive i landet, eller allerede har lidt skade.

Også denne plan er en afspejling af den forværrede situation for besættelsestropperne og deres lokale kollabora-

tører. Den afghanske modstand gør kort proces med dem. Det var det samme billede, da Danmark trak sig ud af Irak.

Akut trængt

Afghanistan-krigen bliver mere og mere upopulær i de krigsførende lande på grund af omkostningerne og de øgede tab. Ikke bare et flertal af canadiere, italienere, polakker og danskere vil have deres tropper ud – også i USA er

Amagerværket skal lukkes 26. september

Den 26. september vil klimaaktivister i Shut It Down lukke Amagerværket i København. Aktivistgruppen har offentliggjort planer for, hvordan lukningen kommer til at foregå

Forberedelserne til klima-topmødet i København har stået på længe – både fra politikernes og politiets side, men også fra miljøaktivister og modstandere af fupaftaler, indgået mellem forurenere for at sikre deres profit. En af de større 'opvarmningsaktioner' er den proklamerede lukning af kulkraftværket Amagerværket i København.

- Vores mål er at komme ind på Amagerværket for at lukke det ned. Vi søger ned bagerst på værket, ned til kulbunkerne og transportbåndet, hvor

vi kan stoppe produktionen, ved at blokere for at kullet bliver fragtet ind på værket, siger Tannie Nyboe, talsperson i Shut it Down.

Planerne offentliggøres for ikke at skabe mystik om aktionen for hverken deltagere eller offentligheden. Der vil på dagen være en stor folkelig demonstration med flere blokke og en flydende demonstration i vandene omkring værket.

Blokkene i demonstrationen er ind-

delt i farver efter hvilken opgave de har. En grøn blok der er mobil, fleksibel og er klar til at bevæge sig frit i hele terrænet omkring værket. Deltagerne opfordres til at have løbetøj og sko på. Den grønne blok bakkes op af en lilla blok, med aktivister der skal forsøge at trænge ind på værket via Kraftværksvej. Hvis politiet forsøger at afspærre vejen vil lilla blok forsøge at skubbe sig forbi deres afspærringer.

- Aktionens fokus er at få lukket værket, og derfor er vi parate til at skubbe, løbe, kravle og snyde os ind på værket. At lukke et kulkraftværk i en situation hvor klimakatastrofen nærmer sig er helt legitimt, siger Tannie Nyboe.

- Afbrændingen af kul er en af de største trusler mod klimaet, og derfor skal det stoppes. Vi lukker kulkraftværket, fordi politikerne ikke har viljestyrke nok til selv at afvikle kulkraft. Derfor bliver vi nødt til at gøre det for dem.

støtten til krigen faldet drastisk, selv om præsident Obama har forsøgt at fremstille det som 'den gode krig' i modsætning til Irak-krigen. Ikke mindre end 58 pct. af amerikanerne er mod krigen, det største antal nogensinde, mens 39 pct. støtter den.

Krigspolitikerne har ualmindelig svært ved at finde argumenter for krigen. Ingen tror på at afgansk terrorisme udgør en virkelig trussel mod landene i Vesten. Og påstanden om at man opbygger demokrati og skaber social fremgang undergraves af virkeligheden med NATO's massebombninger af civile, korrupte vestligt indsatte politikere, militær og politi, af tortur og valgsvindel i gigantskala.

USAs og NATO's nyindsatte øverstkommanderende for den afganske krig kritiserer i en rapport, hvor han kræver flere soldater for at sejre i krigen, at den korrupte afganske regering 'er lige så stor en trussel som de militante oprørsstyrker'.

Generalen forlanger flere soldater *med det samme* – også et udtryk for, hvor akut trængte de forhadte er.

Det er status 8 år efter krigens officielle start – den 7. oktober 2001, da USA indledte sin operation 'Enduring Freedom', et andet ord for permanent krig.

Døde danskere

Også de danske besættelsesstyrker mærker den øgede afganske modstand. Den seneste dansker, der spildte sit liv i Afghanistan, nr. 26 i rækken, blev dræbt i ildkamp og ikke af en vejsidebombe. Flere danskere er blevet såret i ildkampe i den seneste tid.

Romantiserede jagersoldat-beretninger kan ikke skjule de triste kendsgerninger om de imperialistiske hærs kriminelle fremfærd og den konsekvente og styrkede modstand mod dem. Flere og flere danskere tvivler på de officielle krigsfortællinger og spørger, hvorfor Danmark egentlig er i Afghanistan? Er det for mægtige olieinteresser, af servilitet over for USA, for at Fogh Rasmussen kan klatre op ad karrierestigen på danske soldaters lig?

Svarene blafre ikke i vinden. De ligger lige for. Det er nogle af de dårlige grunde.

Fangenotat afslører VK-regeringens accept af tortur

Af Carsten Kofoed, Frit Afghanistan Blog

Et hidtil forsvundet notat river tæppet væk under VK-regeringens forklaring om, at den i starten af 2002 ikke kendte til problemerne med at udlevere krigsfanger til de amerikanske besættelsestropper i Afghanistan.

VK-regeringen er og bliver fuld af løgn. Det er en kriminel regering, som støttes af et kriminelt parti kaldet Dansk Folkeparti. Disse tre torturpartier tillader sig simpelthen alt, fordi de gennem nu snart otte år har haft flertal i Folketinget. De bryder grundloven, som de vil, hvilket skete med krigen mod Irak. De lyver bevidst, som det skete med Iraks fiktive masseødelæggelsesvåben og forbindelser

til Al-Qaida osv. Imens mener de, at vi andre som i tilfældet med de afviste irakiske asylansøgere, skal overholde disse kriminelles "lovgivning". De, der har stemt på VKO, støtter reelt tortur. Det viser disse partiers konkrete handlinger. En ny og – for at bruge deres eget udtryk – fair regering ville retsforfølge disse partier, men fra S-SF er det ren utopi. For dem er torturpartierne gode kollegaer.

RCT opfordrer til uvildig undersøgelse af fangeoverdragelser

Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre (RCT) opfordrer til, at der bliver foretaget en uvildig og uafhængig undersøgelse i den såkaldte fangesag, hvor 31 afghanere i marts 2002 blev udleveret fra det danske til det amerikanske militær.

Flere af fangerne har siden hævdet, at de i amerikansk varetægt blev mishandlet og udsat for torturlignende overgreb. En af dem har efterfølgende lagt sag an mod det danske forsvarsministerium, da han mener, at den danske stat har en del af ansvaret for mishandlingen.

RCT's opfordring kommer, efter at det med de nyopdagede dokumenter er kommet frem, at den danske regering forud for fangeoverdragelsen var advaret om, at USA ikke ville leve op til sine internationale forpligtelser, og at der dermed var risiko for, at fangerne kunne blive mishandlet. Advarslen fremgik af et brev fra Forsvarets Auditørkorps til daværende forsvars-

minister Svend Aage Jensby (V) dateret seks uger før fangeoverdragelsen.

- RCT opfordrer til en uvildig og uafhængig undersøgelse af sagen. Det er vigtigt for placeringen af et eventuelt ansvar, men også principielt vigtigt i kampen mod tortur, hvor Danmark traditionelt har været foregangsland. Det er dybt kritisabelt, at et medlem af den danske regering har haft kendskab til tortur-risikoen, da de danske soldater i 2002 udleverede de 31 fanger til de amerikanske styrker, siger Tue Magnussen, advocacy-koordinator for RCT.

Som det fremgår af dokumenterne har USA – i modsætning til Danmark – ikke ratificeret den såkaldte Tillægsprotokol 1 til Genève-konventionen. Det har Danmark, og det forpligter danske soldater til at behandle de tilfangetagne som krigsfanger. De må derfor ikke udsættes for tortur eller tvang.

Opgør i det offentlige

Væk med regeringens tidstyranni

De bureaukratiske kontrolkrav i den offentlige sektor, som er eksploderet under VK-regeringen, vækker stadig større harme og modstand. De er tydeligvis til hindring for at der udføres et reelt arbejde.

På det seneste er Århus Kommune under pres og appeller fra sosu-assistenten og deres fagforening FOA gået med til at indføre kontrolfrie zoner inden for sundhed og omsorg. Formålet er at skabe mere tid til at servicere borgerne og at øge arbejdsmiljøet.

FOA Århus havde fremlagt to helt konkrete forslag overfor kommunen, hvor det pointeredes, at Århus Kommune sagtens selv kan gå foran og fjerne unødigt bureaukrati, som ikke direkte skyldes lovkrav. At man kan indføre nye arbejdsgange nu uden at spørge regering eller folketing om lov eller afvente ny lovgivning.

Det ene forslag vil halvere antallet af tidsregistreringer i hjemmeplejen, og det andet vil helt afskaffe minuttælleriet i plejeboligerne.

FOA Århus foreslog at personalet i hjemmeplejen fremover kun at registrere, hvornår de ankommer hos en borger. Hidtil har de registreret også, hvornår personalet går.

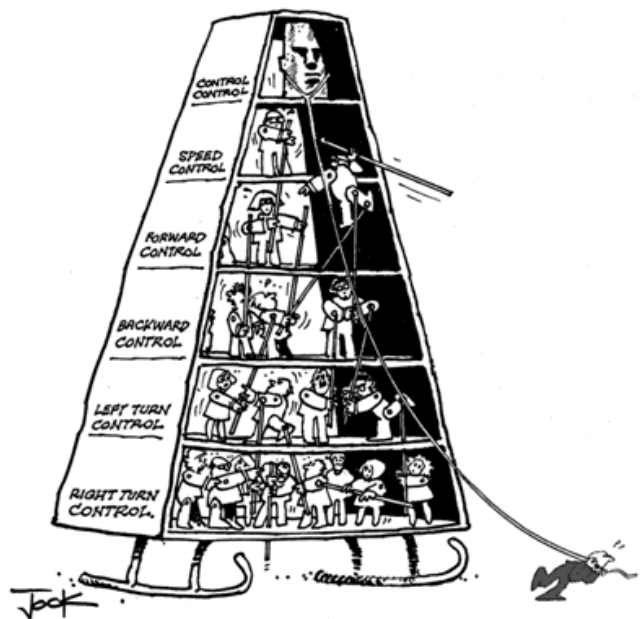
Det andet forslag handler om plejeboligerne, hvor Århus Kommune selv har valgt at visitere og tidsmåle de enkelte ydelser.

Tidsrøvende tyranni

Hele området er på landsplan stadig domineret af det menneskefjendske tidsregistreringssystem, som bliver svære og sværere at forsvare for (lokal)politikere og forvaltninger, når kendsgerning på kendsgerning om forringet service og arbejdsmiljø blotlægges.

Utallige politikere har i ord erkendt, at der er noget galt med et system som ødelægger servicen overfor borger og udvikler et arbejdsmiljø, som får skrigende sosu-assistenten til at søge bort fra stresset. Et er ord, noget andet er handling.

Der er ingen tvivl om at også et så 'dristigt eksperiment' som Århus-planen om kontrolfrie zoner behøver fokus og overvågning fra de ansatte, for at det hele ikke skal ende i endnu en gang

varm luft.

Det store spørgsmål som skal besvares i handling og praksis er om kommunens plan er alvorligt ment og som sådan være en del af opgøret med tidsstyranni.

Mere tid og arbejdsglæde

På Århus Kommunes hjemmeside hedder det med en indledende fanfare, at 'Århus Kommune er gået til kamp mod det voksende omfang af kontrol og dokumentation i den offentlige sektor. Dette foregår gennem projektet Kontrolfri Zone i Magistratsafdelingen for Sundhed og Omsorg.'

Sundhed og Omsorg arbejder på at omdanne ældreområdet i Århus til en Kontrolfri Zone, hvor medarbejderne skånes for unødigt dokumentation og kontrol af enhver karakter.

Formålet med Kontrolfri Zone er, at:

- Give medarbejderne mere tid til at løse deres kerneopgaver.
- Styrke medarbejdernes arbejdsglæde.

Slut med kontrol og mistillid

Derpå følger nogle erklæringer, der vil lyde som sød musik i mange offentlig ansattes ører – over hele landet og ikke kun i begrænsede sektorer i Århus. De

Britisk LO: Boykot besættelsesvarer

Spørgsmålet rejser sig stadig kraftigere: Hvornår vil dansk LO og dansk fagbevægelse opfordre til boykot af Israel – og dermed slutte sig til en række internationale hovedorganisationer, der afviser at have noget at gøre med blodplettede israelske varer.

Senest har britisk LO opfordret til boykot af varer fra de besatte områder, også kaldet bosættelserne. På trods af at Israel søger at skjule oprindelsen har den internationale boykotbevægelse god styr på, hvad der sæl-

ges. Og britisk LO opfordrer også fra sin kongres også til at støtte Palæstina solidaritetskampagnen, og til at stoppe våbenhandel mellem UK og Israel og droppe handelsaftalen mellem EU og den zionistiske stat.

Dermed følger britisk LO samme vej som irsk og skotsk LO som har erklæret Israel boykot. Det samme gælder det sydafrikanske LO på basis af bitre erindringer fra apartheidtiden.

Hvornår tager dansk LO og dansk fagbevægelse rigtig stilling?

kunne straks indskrives som et kamp-program i samtlige kommuner og regioner med samme overskrift: Slut med kontrol, mistillid og unødigt dokumentation.

”Strategien i projektet Kontrolfri Zone består af to elementer:

1. Afbureaukratisering:

- Unødvendig dokumentation skal afskaffes.
- Papirarbejdet skal reduceres.
- Regler og arbejdsgange skal forenkles.

2. Udfordring af styringstilgangen:

- Omfanget af kontrol og målinger skal mindskes.
- Vi skal flytte fokus fra kontrol og målinger til god ledelse og dialog.
- Vi skal vise tillid til medarbejdere og ledere.
- Medarbejdere og ledere skal have større frihed og råderum i det daglige arbejde.

Via afbureaukratisering og udfordring af styringstilgangen skal projektet realisere formålet: Mere tid til borgerne og øget arbejdsglæde.”

Opgør i den offentlige sektor

Århus Kommune er klar over, at man ikke bare udfordrer en reaktionære regerings politik, men at ”Kontrolfri Zone udfordrer en hel kultur i den offentlige sektor. I de seneste årtier har styringstilgangen i den offentlige sektor bestået af et system, hvor målet om øget kvalitet er søgt realiseret gennem målstyring, dokumentation og kontrol. Denne styringstilgang har medført, at dokumentation, målinger, evalueringer og skemaer er en stadig voksende del af det daglige arbejde på stort set alle områder indenfor det offentlige.”

Det store spørgsmål er nu, hvordan planen om kontrolfri Zone konkretiseres. Mange forestiller sig at et sådant initiativ blot er begyndelsen til at få helt fjernet regeringens måle-og-veje-helvede på alle områder og på landsplan. Der er intet til hinder for, at ideen følges op – og med det samme – mange andre steder i landet. Det vil være den bedste garanti for, at det ikke kun bliver ved de fromme hensigter.

Når katten slipper ud af sækken

Henrik kan være et rimeligt dominerende væsen på Dagcentret. Med sine fyldte 80 år rummer han jo også en lang række oplevelser, men det er nu ikke så meget dem, han bringer ud i lokalerne. Det er mere totalt spontane bemærkninger, der fuldstændigt uhindret springer fra hjernen til tungebåndet:

- *Er det ikke majsplanter?* kan Henrik finde på at spørge, når vi kører forbi en mark med stikkelsbærbuske.

Når vi sjældent hører mere til hans livserfaringer, kan det måske skyldes, at han dels ikke husker al ting lige tydeligt, og dels at der har været en periode, han har været knap så stolt af. Det sidste fik jeg efter et par års ansættelse på Dagcentret et lille indblik i, da Henrik i en fortrolig samtale underrettede mig om, at han i sine unge dage havde været tilknyttet *De vilde engle* – og deres kriminelle gren.

De mere præcise detaljer undgik han omhyggeligt, dog med den undtagelse, at hans stedfar havde hjulpet ham til at gå under jorden i en større provinsby i Danmark. Af historien fremgik det, at formålet var at komme ud af *De vilde engle* og deres aktiviteter.

Henriks attituder, fremtoning og jargon ligger stadig ikke langt fra rockernes adfærdsmønstre. Afbrydelser er et redskab, der konstant tages i brug. Disse er som regel knyttet til en frisk kommentar, der skal stille hans omgivelser i et dårligt lys. Dette sker altid med et smil på læben, hvilket får Henrik til at føle bemærkningerne uskyldige.

Henrik vil nødig lade et godt selskab gå fra sig, så han deltager hver gang på centrets ”herreture”, som strækker sig over et ophold på en provinsiel kro på tre-fire dage. På den seneste løb munden lidt over med, hvad hjertet var fuld af:

- *Jeg var med i en tv-udsendelse optaget i 60'erne, hvor en gruppe*

rockere sammen med en gruppe flipper skulle bygge en bro. Det forstod flipperne sig sgu ikke på, så på et tidspunkt måtte vi stikke en af dem et par på snuden.

Historien tydede på, at Henrik var tættere på inderkredsen, end man tidligere skulle have troet. Ved en senere hyggestund, hvor Henrik var i sit glade og rimeligt berusede hjørne, blev jeg fristet til at lirke mere ud af ham:

- *Var det på grund af et udestående med ”englene”, at du var tvunget til at gå under jorden i din ungdom?*

Henriks svar bekræftede nølende, at han havde stukket en ”kammerat”, som efterfølgende måtte afsone otte års frihedsstraf. Det var efter den episode, at han af stedfar blev sendt til en storby i provinsen. Tættere ville han ikke komme på den episode, selvom det skinnede igennem, at han nød at sole sig som centrumfigur.

- *Hvordan slap du uden om repressalier fra ”englene? Du kunne jo ikke skjule dig hele livet?*

- *Jeg blev nødt til at udføre en tjeneste i form af en sprængning. Den kostede ganske vist en uskyldig mand livet, men jeg blev taget til nåde.*

Henrik befandt sig i det samme i en splittet situation. Han havde på én og samme tid opnået alles opmærksomhed, men samtidig havde han fået lukket en mangeårig kat ud af sækken. Kattens frihed var samtidig en underminering af hans egen frihed. Henrik havde i alle årene holdt kortene tæt ind til kroppen, da han frygtede myndighedernes straf mange årtier efter forseelsen.

Af fortællingen fremgik det ikke, at Henrik på nogen måde var tynget af hverken angiveri eller manddrab. Henrik evnede ikke at kunne aflæse lytternes ansigtstræk. Der var ingen benovelse at spore, men foragt. Historien har ikke gjort Henriks tilværelse på centret lettere.

Reno

Emmanuel Ortiz (f. 1974) er en trediegenerations chicano/puertoricansk/irsk-amerikansk socialarbejder og rap-digter, bosat i Minneapolis, MN. Forfatter til digtsamlingen *The Word is a Machete*. Hans digte er offentliggjort i talrige tidskrifter og bøger.

*Før jeg går i gang med dette digt,
vil jeg bede jer om sammen med mig
at holde et øjeblik stilhed
til ære for dem, som døde i World Trade Center og
Pentagon sidste 11. september.
Jeg vil også bede jer om at ofre et øjeblik stilhed
på alle dem som er forfulgt, fængslet,
forsvundet, tortureret, voldtaget, eller dræbt
som gengæld for disse angreb
for ofrene i både Afghanistan og USA.*

*Og hvis jeg lige må tilføje en enkelt ting ...
En hel dags stilhed
for de titusinder af palæstinensere som er døde
i hænderne på de amerikansk-støttede israelske
tropper under årtiers besættelse.
Seks måneders stilhed for de halvanden millioner irakere,
mest børn, som er døde af
underernæring eller sult som følge af en 11 år lang amerikansk
embargo mod landet.*

*Før jeg går i gang med dette digt
To måneders stilhed for de sorte under apartheid i Sydafrika,
hvor den nationale sikkerhed gjorde dem til fremmede
i deres eget land.
Ni måneders stilhed for de døde i Hiroshima og Nagasaki,
hvor døden regnede ned og skrællede alle lag af
cement, stål, jord og hud
og de overlevende fortsatte som om de var i live.*

*Et års stilhed for de millioner af døde i Vietnam – et folk,
ikke en krig – for dem som
ved en ting eller to om lugten af brændende benzin, om
deres slægtninges ben som blev begravet deri, og deres
babyer som blev født deraf.
Et års stilhed for de døde i Cambodia og Laos, ofre for
en hemmelig krig ... Sssshhhh ...
Sig ikke noget
vi vil ikke have de skal blive klar over
at de er døde.
To måneders stilhed for årtiers døde i Colombia,
hvis navne, ligesom de skeletter de engang gik med,
har hobet sig op og er faldet ud af vores læber.*

Et øjeblik stilhed

Af Emmanuel Ortiz

Offentliggjort 12. september 2009
Kommunistisk Politik's oversættelse er dedikeret til Erik Stinus

*Før jeg går i gang med dette digt
En times stilhed for El Salvador ...
En eftermiddags stilhed for Nicaragua ...
To dages stilhed for guatemalanerne ...
af hvilke ingen kendte til et øjeblik fred mens de levede.
45 sekunders stilhed for de 45 døde i Acteal, Chiapas.*

*25 års stilhed for de hundrede millioner afrikanere som fandt
deres grav langt dybere ned i havet
end nogen bygning kan stikke op i himlen.
Der vil ikke være DNA-prøver eller tandlægekort
til at identificeres deres rester.
Og for dem som blev klynget op og svingede i toppen af
morbærfigentræerne i syd, nord, øst og vest ...*

*100 års stilhed...
For de hundrede millioner af oprindelige folk fra denne halve
verden her,
hvis jord og liv blev stjålet,
på postkort-skønne steder som Pine Ridge, Wounded Knee,
Sand Creek,
Fallen Timbers, eller Tårernes Spor.
Navne nu reduceret til ufarlig magnetisk poesi på
vor bevidstheds køleskab ...*

*Så I vil have et øjeblik stilhed?
Og vi står alle stumme tilbage
Vores tunger blev hevet ud af munden
Vores øjne lukket med hæftklemmer
Et øjeblik stilhed
og alle digterne er stedt til hvile
trommerne falder fra hinanden og bliver til støv
Før jeg går i gang med dette digt
vil I have et øjeblik stilhed,
I sørger nu som om verden aldrig bliver den samme
Og vi andre håber at den for fanden ikke bliver det.
Ikke at den bliver som den altid har
været.*

*For dette er ikke et 9/11 digt.
Det er et 9/10 digt,
det er et 9/9 digt,
et 9/8 digt
et 9/7 digt
Det er et 1492 digt.
Det er et digt om hvad der får digte som dette
til at blive skrevet.
Og er det et 9/11 digt, så
er det et 11. september digt for Chile, 1971.
Det er et 12. september digt for Steven Biko i Sydafrika, 1977,
det er et 13. september digt for brødrene i Attica Fængslet,
New York, 1971.
Det er et 14. september digt for Somalia, 1992.
Det er et digt for hver eneste dato der falder til jorden som aske
Det er et digt for de 110 historier der aldrig blev fortalt
De 110 historier som Historien besluttede ikke at skrive ind
i lærebøgerne,
De 110 historier som CNN, BBC, New York Times og Newsweek
ignorerer.
Det er et digt for afbrydelse af dette program.*

*Og I vil stadig have et øjeblik stilhed for jeres døde?
Vi kunne give jer et helt liv af tomt:
De umærkede grave
De forsvundne sprog
Træerne og historierne der er revet op med røde
Navnløse børns ansigter med deres døde stirren
Før jeg går i gang med dette digt vil vi være
stille for altid
eller bare længe nok til at sulten.
støvet begraver os
og I vil stadig bede os
om mere af vores stilhed*

*Hvis I vil have et øjeblik stilhed
så stands oliepuimperne
afbrud motorerne og fjernsynene
sænk krydstogtskibene
lad aktiebørserne krakke
sluk de kulørte lamper
slet sms-beskederne
afspor togene, stop metroen.*

9/11 skulptur opstillet ved Sølvtorvet, København,
11. september 2009
Foto: Kommunistisk Politik

*Hvis I vil have et øjeblik stilhed
så send en mursten gennem ruden hos Taco Bell,
og udbetal arbejderne deres tabte løn,
riv sprutforretningerne ned,
de store palæer, Hvide Huse, fængsler,
luksuslejligheder og luksusdyr.*

*Hvis I vil have et øjeblik stilhed
så tag det
Super Bowl søndagen,
den fjerde juli
under Dayton's 13 timers udsalg
eller næste gang Jeres hvide skyldfølelse
fylder rummene
hvor mit smukke folk samles.*

*I vil have et øjeblik stilhed,
så tag det NU,
før digtet begynder.
Her, i ekkoet af min stemme,
i pausen mellem den anden hånds gåsegang,
i mellemrummet mellem kroppe der favnes,
her er jeres stilhed.
Tag den.
Men tag det hele ...
spring ikke noget over.
Lad jeres stilhed starte ved forbrydelsens begyndelse.
Men vi,
vi vil i nat blive ved og ved
med at synge for vores døde.*

11. september 2002

Demo: Ud af krisen, ind i fremtiden

Elev og studenterbevægelsen indkalder i samarbejde med LO-ungdom til demonstration den 6. oktober ved folketingets åbning

Tirsdag d. 25. august fremlagde regeringen sit finanslovsudspil, som indeholder en række besparelser på uddannelsesområdet. Disse besparelser kom-

mer på et tidspunkt, hvor der allerede i forvejen er massive udfordringer, som ikke er løst; 6.500 unge mangler akut en praktikplads for at kunne færdiggøre deres uddannelse, klassekvotienten er nærmest eksploderet og undervisningslokalerne forfalder overalt i sektoren. Flere organisationer fra elev- og studenterbevægelsen samt den unge fagbevægelse har rettet en skarp kritik af forslaget.

Elev og studenterbevægelsen har i startet initiativet "Ud af krisen – ind i fremtiden", der bl.a. skal udmønte sig i demonstrationen den 6. oktober, hvor man vil forsøge at problematisere en lang række emner i forhold til uddannelses-systemet.

Et af de problemer "ud af krisen" fokuserer på er at der i 2009 er startet 638 1.g-klasser med over 28 elever – et tal, der er højere end nogensinde før, og som skader både undervisningsmiljøet, indlæringen og trivslen. Det får konsekvenser for både frafald og faglighed.

Studerende demonstrerer i affaldscontainer

"Ud af krisen" kræver:

Kvalitet i uddannelse
Renover folkeskolerne
Max. 28 på grundhold
Nej til brugerbetaling
Flere penge til videregående uddannelser
Løsning på lærermanglen

Praktikpladser til alle
Fuld uddannelsesgaranti
Nye bøger og værktøj
Bekæmp 50% frafald – start investeringerne

Bekæmp ungdomsarbejdsløsheden
Ret til fulde dagpenge
Ret til efteruddannelse og videreuddannelse
Renover skoler og ungdomsboliger

Læs mere på www.udafkrisen.dk

Hvor foregår det?
Demonstrationerne starter 6. oktober kl. 15 i:

København: Rådhuspladsen
Århus: Lille Torv
Odense: Flakhaven
Viborg: Hjultorvet
Sønderborg: Rådhusstorvet

Praktikkaos uden afklaring

Nedturen for de unge, der søger praktik, fortsætter viser nye tal fra Undervisningsministeriet. I forhold til sidste år er der således 66 procent flere unge der forgæves efterlyser en praktikplads. I alt 6.198 står i praktikpladskøen.

Men ikke nok med det regeringens forlig fra juni om at oprette 1500 ekstra skolepraktikpladser udløber om godt 3 måneder.

Det betyder at unge der starter i skolepraktik efter nytår ikke længere er sikret en hel uddannelse.

Regeringens uddannelsesgaranti rækker derefter kun til en halv erhvervsuddannelse.

Forbundssekretær i 3F Per Christen-

sen er vred over, at de unge, der vælger at gå efter en erhvervsuddannelse, forsøksbehandles.

Han giver som eksempel, at det, de unge på erhvervsuddannelserne udsættes for, svarer til, at gymnasielever i 2.g ved juletid ville få besked på, at de desværre ikke kan fortsætte i 3.g. Fordi der ikke er penge til, at deres klasser kan fortsætte.

Men regeringen har ingen hastværk i forhold til de unge. selvom de i princippet har indgået et forlig er det på længere sigt helt uafklaret om skolepraktikpladser kommer til at gælde hele eller halve uddannelser, hvor de unge

tvinges til at stoppe efter trin 1, hvis de ikke kan finde en almindelig læreplads. Det er heller ikke afklaret, hvilke uddannelser pladserne skal oprettes på. Det afhænger af de kommende politiske studehandler.

Det er de barske kendsgerninger og udtrykker klart at der ikke er en klar politisk vilje til at sikre ungdommen en uddannelse trods advarsler om at større dele af unge kan miste deres tilknytning til et arbejdsmarked domineret af økonomisk krise. Ungdommen kan ikke regne med at der er tænkt på dem i fremtiden i det kapitalistiske Danmark.

Valget i Norge:

Socialdemokratiet fæstner grebet

Af Kommunistisk Platform (KPML)

Da der ikke fandtes reelle alternativer til de borgerlig-parlamentariske 'blokke', og det gjaldt om at holde Fremskridtspartiet ude fra de offentlige kontorer, sørgede den folkelige fornuft for medvind til Arbejderpartiet [Socialdemokratiet, o.a.]. Det er fuldstændig logisk: Hvorfor stemme på små socialdemokratiske partier som Socialistisk Venstre og Rødt, når der er et stort?

Samtidig dækker valget over en stigende folkelig frustration: Trods en massiv mediekampagne med fokus på, at hver stemme ville tælle i en halsbrækkende opgør imellem de to 'blokke', undlod mere end hver fjerde vælger at lægge en valgseddel i stemmeboksen. Det er den laveste valgdeltagelse siden 1927. Herudover benyttede et ukendt antal sig af muligheder for at levere en blank stemmeseddel.

Fremskridtspartiet sikrede sig som forventet et godt greb om en fjerdedel af vælgerne. Bedragerisk racismeretorik forbundet med appeller til om en i sig selv sund folkelig politikerforagt gav resultater. Men det kunne have været værre, som meningsmålinger i sommeren udtrykte. Men de to åbent reaktionære partier, Fremskridtspartiet og Højre, klarer altså at mobilisere 40 procent.

Uden at vi har tal på, hvor afstemningsresultaterne har fordelt sig mellem forskellige klasser og sociale lag, er det alligevel et grundlag for at sige, at en stor del af den norske arbejderklasse har samlet sig bag Arbejderpartiet for at holde Fremskridtspartiet ude fra regeringskontorerne. Arbejderpartiet er gået frem over hele linjen. Dette skyldes en kombination af Arbejderpartiets formidable valgmaskineri med støtte fra LO – samt en dygtig valgstrategi, hvor Stoltenberg har profileret sig som den rød-grønne, samlende landsfader og beskytter og i mindre grad som leder af Det Kongelige Norske Arbejderparti. Med mere end 35 pct. af stemmerne kan det norske Arbejderparti notere sig for en

succes. Det er noget af en præstation fra et parti, som har begået svig over for en lang række af de krav og løfter, som blev præsenteret på Soria Moria i 2005.

Prisen for det socialdemokratiske hovedpartis succes er det især SV, der har måttet betale. I enkelte fylker [de norske regionale administrative enheder, o.a.] er SV næsten halveret. Dette er både et resultat af taktiske afstemninger, men åbenbart også en folkelig protest mod partiets fuldstændige forræderi mod sine vælgere på spørgsmålet om NATO's og Norges krig i Afghanistan og miljøkampen. Begge disse to hovedspørgsmål – det imperialistiske NATO's krigsførelse mod det afghanske folk og den miljømæssige kamp – blev druknet i statsministerdueller. Det tjente alle kapitalens hovedpartier godt på: Arbejderpartiet, Højre og Fremskridtspartiet.

Alle partier, som mere eller mindre seriøst forsøgte at prøve at sætte kampen mod fattigdom, mod racistiske flygtningepolitik og kampen for miljøet højt på dagsordenen, blev straffet for det. Det gælder Venstre og Kristelig Folkeparti i lige så høj grad som SV og Rødt. Venstre er reduceret til et miniparti under spærregrænsen, og Lars Sponheim ryger ud af Stortinget. Normalt har vi ikke noget som helst tilovers for det fagforeningsfjendtlige, liberale Venstre. Men i kampen mod racisme og fremmedhad markerede Sponheim sig hårdt og klart, og han advarede i barske vendinger imod den 'brune' (citeret fra Sponheim) drejning i norsk politik hos begge de store 'blokke'. Præcis den rankryggede holdning, som Sponheim viste på dette område, og som hverken SV eller Rødt var i nærheden af, fortje-

ner han og Venstre al ære for. Et foreløbigt dunkelt spørgsmål er, om det var denne holdning, Venstre blev straffet for af vælgerne, eller om årsagen ligger andre steder.

Rød er ved dette valg definitivt placeret sig som et nyt SV, bare i en meget dårligere og mere mislykket udgave. Som en logisk forlængelse af partiets overgang til reformismen stillede Rødt op som en garant for en rød-grøn regering, og gjorde sig dermed gidsel for landsfader Stoltenberg. Rødt opstillede et enkelt 'ultimatum', sandsynligvis udklækket af et lyst hoved i arbejderaristokratiet, nemlig forsvaret af invalidepensionen. Denne taktiske genistreg troede nogen åbenbart på ville give Rødt stor slagkraft med LO i ryggen. Det var der selvfølgelig ingen andre, der troede. Og hvis Rødt først skulle nøjes med et ultimativt krav, så måtte det selvsagt være sporenstregs at få de norske lejemordere ud af Afghanistan.

I en situation, hvor SV har kompromitteret sig selv igennem fire år i regering og lå klar til slagting for et virkeligt revolutionært alternativ, har Rødt i sin iver efter at vinde parlamentarisk 'tyngde' og markere afstand til skumle socialistiske og kommunistiske idealer præsteret det kunststykke at spille sig selv helt ud over sidelinjen.

Når sårene nu skal slikkes, efter at den 'historiske chance' gik i vasken – på trods af at man vogtede sig omhyggeligt med ikke at sige fyord som klassekamp, socialisme eller revolution under valgkampen – er det skræddersyet til at give en masse interne skænderier.

Revolutionære, som indædt har holdt stand inden for Rødt, i håb om at et valgsmæssigt opsving ville give partiets røde kræfter en indsprøjtning og gøre det muligt at korrigerer højrekursen, bør nu indse realiteterne: Rødt-sjakket er ormædt af socialdemokrati, roret er låst med retning til styrbord, og sejlene er gennemhullet af rød-grønne kastevinde.

De amerikanske missilskjoldsplaner:

Tilbageskridt eller et skridt fremad?

Af Rick Rozoff

Har USA virkelig opgivet det såkaldte missilskjold – eller er der tale om justeringer

Den 17. september erklærede Det hvide Hus og Pentagon, Barack Obama og Robert Gates, at USA efter granskning af projektet vil opgive planerne om at udstationere 10 jordbaserede, korttrækkende missiler i Polen og en fremadrettet X-band missilradar-installation i Tjekkiet.

Udstationeringen blev forhandlet på plads med begge mulige værtsnationer af Bush-administrationen og blev forklædt som beskyttelse af USA mod påståede langtrækkende missilangreb fra såkaldte slyngelstater: Iran og Nordkorea.

Korttrækkende missiler i Polen ville kun være brugbare til forsvar af USA, hvis Iran besad interkontinentale ballistiske missiler, der kunne affyres henover det arktiske hav. Ingen seriøs person har nogen sinde antydnet, at Iran havde evne eller ønske om det.

Den russiske NATO-ambassadør Dmitry Rogozin bemærkede i november sidste år, at amerikanske missiler i Polen kunne ramme hans nations hovedstad Moskva på 4 minutter, ligesom de NATO-krigsfly, som siden 2004 har patruljeret himlen over Det baltiske Hav, kan nå Ruslands næststørste by, St. Petersburg, på fem minutter. Ledende russiske politikere og militære embedsmænd har enstemmigt anklaget Washington for at have deres nation og strategiske styrker som mål snarere end Iran.

Meningsmålinger har konstant vist, at flertallet i Polen er imod udstationering af amerikanske missiler og de tropper, der følger med, på polsk jord. Målinger i Tjekkiet viser, at over to tredjedele er imod placeringen af missilradaren i deres land.

Store dele af den øvrige verden var også lettet over at læse i nyhederne, at USA skiftede kurs og gav afkald på

planerne om at basere missilskjoldfaciliteter i Østeuropa.

Det som Washington har bekendtgjort er imidlertid ikke helt så ligetil.

Obamas og NATOs missilforsvar

Præsident Obamas udtalelse begyndte med følgende:

"Præsident Bush havde ret i, at Irans ballistiske missilprogram udgør en betydelig trussel. Og derfor er vi fast besluttet på at udstationere stærke missilforsvars-systemer, som kan tilpasses til det 21. århundredes trusler."

Den anden sætning bekræfter den holdning til det såkaldte missilforsvar, som Obamas administration gentagne gange og urokeligt har istemt, siden han kom til magten i januar: Et globalt korttrækkende missilsystem vil blive udstationeret, når og hvor det bevisligt vil være mest egnet til at tjene sit formål på den mest omkostningseffektive måde. Det hvide Hus vil have mere bang for deres penge.

Det underliggende motiv for et universelt korttrækkende missilsystem – baseret på land, til vands og i luften – er at sikre ubestridt amerikansk internati-

onal militær overlegenhed ved at gøre USA og nogle allierede uigennemtrængelige for gengældelsesangreb fra nationer som Rusland og Kina.

Obama sagde desuden:

"Jeg har godkendt de enstemmige anbefalinger fra min forsvarsminister og den fælles forsvarsstab om at styrke USA's forsvar mod ballistiske missilangreb. Det nye skridt vil forsyne os med kapaciteten hurtigere, bygget på afprøvede systemer og tilbyde os et bedre forsvar imod truslen fra missilangreb end det europæiske missilforsvarsprogram fra 2007".

Der er intet tvetydigt i dette løfte. Obama lover et missilskjoldssystem, som ikke blot er mere effektivt, men også mere ambitiøst end det, som han netop har sagt nej til.

Den store ulempe ved jordbaserede missiler i Polen er, at de vil være faste udstationeringer. Rusland har i adskillige år advaret om, at man var forberedt på at opstille ballistiske missiler af Iskander-typen i Kaliningrad regionen, der grænser op til Polen, hvis Washington udstationerede missiler i landet.

Obama og hans forsvarsminister Robert Gates har foreslået et mere mobilt system, der er sværere at opdage, og som ikke så let kan blive overvåget og om nødvendigt neutraliseres.

Den amerikanske præsident pralede videre:

"Vi har gjort specifikke og afprøvede fremskridt i missilforsvars-teknologien, især med hensyn til land- og havbaserede korttrækkende raketter og sensorer, der understøtter dem. Vores nye skridt vil derfor være at udstationere teknologi, der er afprøvet [og] gøre det hurtigere end det tidligere program".

Han foreslår altså et alternativ, der på ingen måde indikerer en opgivelse af hans forgængers planer.

Måske forholder det sig snarere modsat, idet han proklamerede en "ny missilforsvars arkitektur i Europa, der vil give et stærkere, smartere og hurtigere forsvar af amerikanske styrker og USA's allierede. Det er mere omfattende".

TEMA: Sko og missiler

de end det tidligere program; der opstiller muligheder, der er afprøvede og priseffektive, og det indeholder og bygger på vores forpligtelse til at beskytte det amerikanske hjemland imod langtrækkende ballistiske missil trusler; og det sikrer og forøger beskyttelsen af alle vore NATO-allierede”.

De sidste 11 ord er nøglen til at forstå, hvorfor USA forbereder at opgive tosidige arrangementer med Polen og Tjekkiet. Skiftet i politik ligger i betoningen og ikke i essensen. Det bebuder udvidelse og ikke indskrænkning af missiludstationeringsplanerne i Europa.

Følgende fra Obama giver yderligere klarhed over situationen:

”Dette skridt stemmer også overens med NATOs planer og NATOs missilforsvarsbestræbelser og åbner mulighed for, at et øget internationalt samarbejde skrider fremad. Vi vil fortsætte samarbejdet med vore nære venner og allierede, Tjekkiet og Polen... Sammen er vi forpligtede til en bred vifte af fælles bestræbelser for at styrke vores kollektive forsvar og vi er bundet til den højtidelige forpligtelse i NATO Artikel V om, at et angreb på én er et angreb på alle”.

NATOs Artikel V

At påberåbe sig NATOs Artikel V er at tale om krig. NATOs grundlæggelsesdokument fra 1949 beskriver det som følger:

”Parterne er enige om, at et væbnet angreb imod en eller flere af dem i Europa eller Nordamerika skal betragtes som angreb på alle, og som konsekvens er man er enige om, at hvis et væbnet angreb sker, så vil alle - i udøvelsen af retten til individuelt eller kollektivt selvforsvar anerkendt i Artikel 51 i FN Pagten - hjælpe parten eller parterne, der er angrebet, ved at tage omgående aktioner, som man anser for nødvendige, inkluderet brugen af væbnet magt for at genoprette og fastholde sikkerheden i det nordatlantiske område gennem individuelle aktioner eller i fællesskab med andre parter.”

Referencen til FN's artikel 51 var en indrømmelse til international lov under den kolde krig, og blev kasseret af NATO i 1999 med dets krig mod Jugoslavien.

Artikel V blev først taget i brug efter 11. september 2001 og benyttet til invasionen af Afghanistan og militære operationer henover Middelhavet og Det afrikanske Horn, der alle fortsætter den dag i dag, otte år senere, og i forhold til Afghanistan og Det afrikanske Horn er blevet drastisk eskaleret de seneste år.

De seneste to år har ledende valgte amerikanske embedsmænd skreget op om anvendelse af Artikel V i forsvaret af Estland imod påståede cyberangreb

Robert Gates og Barack Obama

og tilmed til forsvar af ikke-NATO medlemmer som Georgien og Israel. Råbene lød højlydt omkring Georgien under 5 dages krigen mod Rusland, som landet selv fremprovokerede i august 2008.

Estland og Georgien kan på ingen måde påstås at være truet af Iran, og endnu mindre af Nordkorea og Syrien, så Obamas henvisning til NATOs Artikel V angår en anden nation, nemlig Rusland.

En større russisk nyhedsside reagerede på nyhederne af 17. september med denne betragtning:

”Da præsident Obama talte til pressen tirsdag aften (Moskva tid), talte han som ventet ikke om at skrinlægge eller opgive noget som helst, men om at adoptere et 'nyt missilforsvarsprogram', baseret på 'afprøvede og omkostningsbesparende teknologi' som bedre vil 'imødegå den nuværende trussel'. Det var, sagde han, 'mere ekstensivt' end tidligere programmer, der involverede Tjekkiet og Polen”.

Samme kilde citerer Oksana Antonenko, en analytiker fra det London-baserede internationale Institut for strategiske studier, for at sige, at de tidligere planer for Tjekkiet og Polen *”ikke ville dække hele det europæiske territorium, og selv fra et amerikansk synspunkt var lokaliteterne ikke ideelle”.*

Nyt system skal omfatte hele Europa

I stedet vil udstationeringer blive fokuseret tættere på Iran: *”Israel eller muligvis Tyrkiet. Det er områder, hvor missilsystemer med de eksisterende muligheder vil være mere fornuftige”.*

Vi har i tidligere artikler i denne serie undersøgt Washingtons planer om at udvide dets kortrækkende missilsystem til Israel, Tyrkiet og Balkan-staterne.

De strækker sig også til det sydlige Kaukasus. En anden russisk nyhedsside citerer Dmitrov Polikanov, en analytiker ved Ruslands Center for Politiske Studier:

”Jeg formoder, at hvis der kommer flere erklæringer fra den amerikanske administration - som om flytning af havbaserede systemer tættere på iransk territorium, eller udtalelsen om, at det var gjort mere muligt at udstationere et missilsystem i Kaukasus - vil det naturligvis vække en del bekymring i Moskva”.

Obamas Pentagonchef Robert Gates, der er arvet fra Bush-administrationen, udtalte den 17. september, at *”de, der påstår, at vi skrotter missilforsvaret i Europa er enten misinformede eller misfortolker det, som vi i realiteten gør”.* Gates hævdede, at det nye system *”giver bedre missilforsvarsevne..., end det program, som jeg anbefalede for godt tre år siden”.*

Altså: Forsvarsministeren har ikke indikeret noget kursskifte, men er mere sofistikeret version af hans tidligere planer.

Han udtalte yderligere: *”Vi har nu mulighed for at udstationere nye sensorer og kortrækkende missiler i det nordlige og sydlige Europa, der på kort tid kan give missilforsvarsdekning mod mere akutte trusler fra Iran og andre”.*

Hvilke andre? Han omtalte specifikt, at udstationering af krigsskibe af Aegis-typen, udstyret med kortrækkende SM-3 (Standard Missil-3) *”vil give fleksibilitet til at flytte missiler fra et område til et andet om nødvendigt”.*

USA har for tiden 15 destroyere og 3 krydsere udstyret med Aegis-kampsystemet og har inkorporeret Norge, Spanien, Australien, Japan og Sydkorea i det, der udvikles til en global, havbase-ret, og hurtig at få på plads missil-

Luftforsvars system fra våben-giganten Lockheed Martin

skjoldstruktur. USS Lake Erie, en led-sager-missilkrydser af Aegis typen, nedskød en amerikansk satellit i rummet i februar 2008 med et SM-3 missil, hvad nogle i Rusland betragter som den indledende salve for de amerikanske rumkrigsplaner.

Gates fremlagde ydermere planerne for næste generation af Star Wars systemer, da han udtalte: "2. fase omkring 2015 vil involvere opstillede, opgraderede og landbaserede SM-3'ere".

Hvis nogen tror på, at Washingtons nye planer betyder opgivelse og ikke raffinering af tidligere planer i Polen og Tjekkiet, var Gates så venlig at afsløre, at Washington allerede har startet forhandlinger med de to lande om at "være vært for landbaserede versioner af SM-3 og andre komponenter i systemet."

Intet er blevet sagt om at droppe USA's plan om at udstationere 96 Patriot Advanced Capacity-3 (PAC-3) missiler i Polen. De er "præcise nok til at udvælge, målrette og indstille sig mod krigshovedet på et indkommende ballistisk missil".

Faktisk peger alle pejlemærker på, at flere PAC-3'ere er på vej til Europa for at blive integreret i et multi-anlagt missilskjoldgitterværk over hele kontinentet.

Samme dag som Obama og Gates kom med deres erklæringer, udtalte NATOs generalsekretær Anders Fogh Rasmussen: "Det er mit helt klare indtryk, at amerikanernes planer om missilforsvar

vil involvere NATO som sådan i højere grad i fremtiden vedrørende etableringen af missilforsvaret. Jeg værdsætter det meget højt. Jeg mener, at det er helt i overensstemmelse med principperne om solidaritet i alliancen og udelelighed af sikkerhed i Europa". Rasmussen rettede især opmærksomhed på "vore østallierede indenfor NATO-alliancen".

Den tjekkiske udenrigsminister Jan Kohour sagde, at selvom USA ikke vil anlægge X-band missilradar i hans land, som det oprindeligt havde hensigter om, "vil Tjekkiet være i stand til at tilslutte sig det nye system, som USA ønsker at skabe indenfor NATOs regi", et nyt system, som "er mere fleksibelt, mere effektivt og billigere" og "beskytter hele Europa".

Ny Star Wars-teknologi

Den tidligere chef for den russiske generalstab Leonid Ivanov blev citeret for en formodning om, at "USA vil bruge militære satellitter og luftvåben med laservåben i stedet for radar og korttrækkende missilsystemer".

Tidligere artikler i denne serie har behandlet Pentagons Airborne Laser (Luftbårne Laser, ABL) missilnedskydningsprogram, såvel som andre facetter af de globale og rumbaserede missilskjoldskomponenter. I august annoncerede Pentagons missilforsvarsagentur, at man succesrigt havde indsat et modificeret Boeing 747-400 prototype fly med laservåben og "at det fandt, opsporede, koblede sig til og simulerede en nedskydning af et missil sekunder efter dens opsendelse. Det var første gang, agenturet har anvendt et 'instrumenteret' missil til at konstatere, at laseren arbejder som forventet. Næste skridt vil være det første faktuelle forsøg på at nedskyde et ballistisk missil...".

Kort tid efter denne afprøvning bifaldt Wall Street Journal det med følgende ord:

"Sammen med rumbaserede våben er Airborne Laser den kommende forsvarslinje. Det modificerede Boeing 747 antages at sende en intens lysstråle over hundreder af km for at ødelægge missiler i 'affyringsfasen', før de kan frigive lokkeduer, og på et tidspunkt af deres bane, hvor de vil falde ned på fjendtligt territorium. Laseren kompletterer det hav- og jord baserede

missilforsvar, der bliver ved at bevise sit værd i test. Aldrig har Ronald Reagans drøm om at konstruere et missilforsvar - Star Wars - været så kort tid fra, og så tæt på, i det mindste teknologisk, at blive realiseret".

Missilforsvarsagenturet gennemførte i år en rum- og missilforsvarskonference fra 17.-20. august, og i deres indlæg her præsenterede vicepræsidenten for Boeing Company og Greg Hyslop, generaldirektør for missilforsvaret, en skitse for et "korttrækkende missil på 47.500 pund, der kan flyves til NATO-baser, evt. på Boeing-byggede C-17 lastfly, hurtigt stilles op på et 60 fods trailer-stativ - og bragt hjem, når det bedømmes sikkert". Det ville betyde "global udstationering inden for 24 timer...".

En næsten 50.000 pund tung mobil korttrækkende missilaffyringsrampe udstationeret inden for timer sammen med laservåben og SM-3'ere ville passe fint med planerne om et fælles USA-NATO missilskjold for hele det europæiske kontinent med undtagelse af Rusland, Hviderusland og Ukraine, selvom den tidligere direktør for missilforsvarsagenturet, generaløjntant Henry Obering, også i sin tid som dets leder omtalte Ukraine som mulig inkluderet i systemet.

Når USA's præsident Barack Obama, NATOs generalsekretær Anders Fogh Rasmussen og Tjekkiet's udenrigsminister Jan Kohout - tilsyneladende i enighed og praktisk talt på samme tid - taler om forøget missilskjoldssamarbejde mellem Washington og Bruxelles, så antydes dette systems fundament af Medium Extended Air Defense System.

MEADS er et fælles amerikansk-tysk-italiensk korttrækkende missilprogram til at opgradere de nuværende Patriot og Nike Hercules-systemer i Europa under NATO kommando og "byde på muligheder, der overgår alle andre anlagte eller planlagte luft- og missilforsvarssystemer. Det vil være let at opstille på alle operations-arenaer". Det omfatter fremskudte X-band radarer, 360 graders overvågnings radarer, missilaffyringsramper og den næste generation af korttrækkende Patriot-missiler.

"MEADS" kan let indopereres i andre forsvarssystemer... Det kan arbej-

de i forening med andre missilforsvarssystemer, inklusive *Terminal High Attitude Area Defense* system og det havbaserede Aegis missilforsvarssystem... MEADS kan være i stand til at udgøre et konkret bidrag til Activ Layered Theater Ballistic Missile Defense system, som NATO's planlæggere i øjeblikket er ved at udarbejde."

I et forvarsel om nyheden af 17. september, anmodede Det hvide Hus om en bevilling på godt 600 millioner dollars til MEADS for det kommende år. "Kongressen er indstillet på at støtte administrationens anmodning".

The Times reagerede på nyhederne om Polen og Tjekkiet med en artikel, der i detaljer beskrev fremskridtene i Star Wars programmet, siden Ronald Reagan først annoncerede det i 1983. Den omtalte blandt andet Aegis-krigsskibene, som er "udstyret med SM-3 missiler, der er i stand til at nedskyde fjendtlige raketter, ligesom de systemer, der er anlagt på Fort Greely i Alaska og Vandenberg i Californien" og "en luftbåren laser, der kan ødelægge ballistiske missiler ved at ophede dem indtil de strukturelt slår fejl", og anbragte disse nyskabelser fra det 21. århundrede i et bredere perspektiv:

"Amerikanerne har opstillet [verdensomspændende missilsporingsfaciliteter] på lokaliteter over hele kloden, og ikke mindst opgraderet det tidlige varslende radaranlæg på RAF Fylingdales i det nordlige Yorkshire og udstationeret X-band radarer i Japan og Israel."

Hertil skal føjes den amerikanske missilsporingsbase i Vardø, Norge, små 70 km fra den russiske grænse, og en lignende facilitet på Thulebasen i Grønland.

Obamas og Gates' udtalelser kan tilfredsstillende dem, som, foretrækker et bredere og permanent missil nedskydnings system, som inddrager det meste af Europa og Nordamerika.

Hvis dette scenarie fortsat udmøntes, vil den befrielse og entusiasme, der mange steder i verden hilste nyhederne fra den 17. september vise sig at være kortlivet.

Oversat af Kommunistisk Politik fra Gloval Reseach 18. september 2009. Noterne er udeladt og artiklen let forkortet

Historien om min sko

Af Muntadhar al-Zaidi

Muntadhar al-Zaidi, den irakiske journalist, der kastede sin sko efter George Bush, holdt denne tale ved sin løsladelse fra fængslet

I guds hellige navn

Her er jeg, fri. Men mit land er stadig krigsfange.

Først vil jeg takke og hilse alle, som stod ved min side, hvad enten det var i mit eget land, i den islamiske verden eller i den frie verden. Der har været talt meget om aktionen og om den person, som gennemførte den, om helten og den heroiske handling, om symbolet og den symbolske aktion.

Men jeg svarer helt enkelt: Hvad der drev mig til konfrontationen, er den uret, som er overgået mit folk, og hvordan besættelsen vil ydmyge mit fædreland ved at trampe det ned under dens støvlehæle.

Det var, at besættelsen ville knuse dets sønners kranier under støvlehælene, hvad enten de var sheiker, kvinder, børn eller mænd. Og at mere end en million martyrer er segnet i de seneste år for besættelsesmagternes kugler, og at landet nu er fyldt med mere end fem millioner faderløse, en million enker og hundredtusinder af krøblinger. Og af mange, mange millioner hjemløse på

grund af tvangsforflytninger i og uden for landet.

Vi var engang en nation, hvor araberne ville dele sit daglige brød med turkmenen, kurderen, assyreren og de kristne sabeanere og yazidianerne. Og shiiten bad i samme række som sunnien. Og muslimerne sammen med de kristne fejrede Kristus' fødselsdag – må fred være med ham. Og det er en kendsgerning, at vi delte lidelser og sult under mere end et årtis sanktioner. Vores tålmodighed og vores solidaritet fik os ikke til at glemme undertrykkelsen, indtil vi blev invaderet af den illusion om befrielse, som nogle nærede. Besættelsen skilte bror fra bror, den ene nabo fra den anden, sønnen fra sin onkel. Den forvandlede vores hjem til permanente sørge-telte. Og vores grave spredte sig over parker og vejsider. Det er en pest. Det er besættelsen, som dræber os, som krænker husene for gudsdyrkelse og vore hjemms hellighed, og som dagligt kaster tusinder i interimistiske fængsler.

Jeg er ingen helt, og det indrømmer jeg. Men jeg har en mening, og jeg har en holdning. Det ydmygede mig at se mit land ydmyget. Og at se mit Baghdad brændt. Og mit folk blive dræbt. Tusindvis af tragiske billeder hang fast i mit hoved, og det tynger mig hver eneste dag og driver mig mod den rette vej, konfrontationens vej, vejen for bekæmpelse af uret, bedrag og dobbeltspil. Det berøvede mig min nattesøvn.

Snesevis, nej, hundreder af billeder af massakrer, som ville gøre et nyfødt spædbarns hår gråt, bragte tårerne frem i øjnene og sårede mig. Abu Ghraib-skandalen, massakren på Falluja, Haditha, Sadr City, Basra, Diyala, Mosul, Tal Afar og på hver eneste tomme af vort sårede land. I de seneste år har jeg rejst igennem vort brændende land og har med mine egne øjne set ofrenes smerter, og med mine egne ører hørt de efterladtes og de forældreløses skrig. Og skamfølelsen plagede mig som et grimt øgenavn, fordi jeg var magtesløs.

Og så snart jeg havde afsluttet min professionelle pligt, der var at rapportere om irakernes daglige lidelser, og mens jeg vaskede asken fra de ødelagte irakiske huse eller blodsporene fra ofrene af mit tøj, bed jeg tænderne sammen og aflagde et løfte til vores ofre, et løfte om hævn.

Lejligheden bød sig, og jeg greb den.

Jeg greb den af loyalitet mod hver eneste dråbe uskyldigt blod, som er blevet udgydt under besættelsen eller på grund af den, hvert eneste skrig fra mødre, der har mistet deres børn, hvert eneste suk fra de forældreløse, voldtægtsofrets sorg, den faderløses tårer.

Til de, der bebrejder mig, siger jeg: Ved I, hvor mange knuste hjem den sko, jeg kastede, havde trådt ind i på grund af besættelsen? Hvor mange gange den havde trådt hen over uskyldige ofres blod? Og hvor mange gange den var gået ind i huse, hvor frie irakiske kvinder og deres ukrænkelighed var blevet forhånet? Måske var skoen det passende svar, når alle værdier blev krænket.

Da jeg kastede skoen i ansigtet på forbryderen Bush, ønskede jeg at udtrykke min afvisning af hans løgne, hans besættelse af mit land, min afvisning af hans mord på mit folk. Min afvisning af hans udplyndring af mit lands rigdomme og ødelæggelse af dets infrastruktur. Og fordrivelsen af dets børn til landflygtighed.

Efter seks års ydmygelse, uværdighed, mord og krænkelser af alt helligt og vanhelligelse af husene til gudsdyrkelse kommer morderen her, pralende og storskrydende om sejr og demokrati. Han kom for at sige farvel til sine ofre og ønskede blomster til gengæld.

Helt enkelt var det min blomst til besættelsen, og til alle dem, som er på hans side, hvad enten det består i at sprede løgne eller i aktiv handlen før eller efter besættelsen.

Jeg ønskede at forsvare min professions ære og den undertrykte patriotisme denne dag, hvor mit land blev krænket og dets værdighed var tabt. Nogle siger: Hvorfor stillede han ikke Bush et pinligt spørgsmål under pressekonferencen for at kaste skam over ham? Og nu vil jeg fortælle jer journalister det: Hvordan kan jeg spørge Bush, når vi, før pressekonferencen begyndte, blev beordret til ikke at stille nogen spørgsmål, men blot dække begivenheden? Det var forbudt enhver at stille spørgsmål til Bush.

Og hvad professionalisme angår: Den professionalisme, som nogle sørger over under besættelsesmagts vinger, bør ikke have en højere stemme end patriotismens stemme. Og hvis patriotismen kunne tale frit, ville professionalismen være dens allierede.

Jeg vil benytte denne lejlighed til at sige: Hvis jeg uden hensigt har krænket journalistikken, fordi de regerende blev

pinligt berørt af min handling, vil jeg godt give jer en undskyldning for enhver forlegenhed, jeg har bragt over disse. Det eneste, jeg ville, var med en levende samvittighed at udtrykke følelserne hos en borger, som hver eneste dag ser sit land vanhelliget.

Historien har mange beretninger om, hvordan professionalismen også blev kompromitteret af amerikanske politikmagere, hvad enten det var ved mordforsøget på Fidel Castro ved at anbringe

en bombe i et tv-kamera, som blev betjent af CIA-agenter, der optrådte som journalister fra cubansk tv, eller hvad de gjorde under Irak-krigen ved at bedrage det almindelige publikum om, hvad der foregik. Og der er mange andre eksempler, som jeg ikke skal komme ind på her.

Men hvad jeg godt vil rette jeres opmærksomhed mod, er, at disse mistænkelige agenturer – amerikansk efterretningstjeneste og dens øvrige agenturer og de, som følger dem – ikke vil sky nogen bestræbelse for at knuse mig som en oprører, der er imod deres besættelse. De

vil forsøge at dræbe eller neutralisere mig, og jeg beder dem, som er mig nær, om at være opmærksom på de fælder, som disse agenturer vil opstille for at fange eller dræbe mig på forskellige måder, fysisk, socialt eller professionelt.

Og dengang den irakiske premierminister optrådte på satellitkanaler for at sige, at han ikke havde sovet, før han havde garanteret sig min sikkerhed, og at jeg havde fået både en seng og et tæppe, blev jeg i selv samme moment, hvor han talte, udsat for tortur med de mest barbariske metoder: elektriske stød, slag med kabler, slag med metalstænger, og alt det i baglokalerne på det sted, hvor pressekonferencen afholdtes. Og konferencen fortsatte stadig, og jeg kunne hører stemmerne fra folkene dér. Og måske de også kunne høre mine skrig og min stønnen.

Om morgenen blev jeg efterladt i vintertkulde, bundet, efter de i gryet havde dypet mig i vand. Og på hr. Malikis

vegne undskylder jeg, at han har forholdt sandheden for folket. Jeg skal senere tale og oplyse navne på de mennesker, som var involveret i at torturere mig, nogle af dem var højtstående embedsmænd i regeringen og hæren.

Jeg handlede ikke, som jeg gjorde, for at få mit navn i historiebøgerne eller af materielle bevæggrunde. Det eneste, jeg ville, var at forsvare mit land, og det er en legitim sag, som bekræftes af international ret og gudgivne rettigheder. Jeg ville forsvare et land, en ældgammel civilisation, som var vanhelliget, og jeg er sikker på, at historien – især i USA – vil forkynde, hvordan den amerikanske besættelse var i stand til at undertvinge Irak og irakerne, indtil de overgav sig.

De vil prale af bedraget og de midler, de anvendte for at nå deres mål. Det er ikke underligt, og ikke så meget forskelligt fra, hvad der skete for de indfødte amerikanere i kolonialisternes hænder. Her skal jeg sige til besættelsesmagterne og alle dem, som følger i deres fodspor: Det vil aldrig ske! For vi er et folk, som hellere vil dø end at blive ydmyget.

Og til slut vil jeg sige, at jeg er helt uafhængig. Jeg er ikke medlem af noget politisk parti, noget som blev påstået under torturen – nogle gange at jeg er langt til højre, nogle gange venstreorienteret. Jeg er uafhængig af noget politisk parti, og mit fremtidige virke vil være som tjenestemand for mit folk og alle, der har brug for det, uden at føre nogle politiske krige, som nogle har sagt, at jeg vil.

Jeg vil lægge mine bestræbelser i at sikre omsorg for enker og forældrelose og for alle dem, hvis liv er blevet ødelagt af besættelsen. Jeg beder om nåde for martyrernes sjæle, som faldt i det sårede Irak, og for skam over dem, som besatte Irak, og over alle, som hjalp dem med deres afskyelige handlinger. Og jeg beder om fred til dem, der ligger i deres grave, og for dem, som undertrykkes af lænker i fængslerne. Og fred med jer, som er tålmodige og ser hen til gud for lindring.

Og til mit elskede land siger jeg: Hvis urettens nat forlænges, vil det alligevel ikke kunne forhindre solen i at stå op, og det vil være frihedens sol.

Et sidste ord til regeringen: Det er et tillidshverv på vegne af mine medfanger. De sagde: ”Muntadhar, hvis du slipper ud, så fortæl de almægtige magter om vores bitre lod” – jeg ved, at kun gud er almægtig, og jeg beder til ham – ”mind dem om, at der er snesevis og hundredvis af ofre, som rådner op i fængsler på grund af en angivers ord.”

De har været der i årevis uden at blive anklaget eller bragt for en domstol. De er simpelthen blevet indfanget på gaderne og kastet i disse fængsler. Og nu, foran jer, og i guds nærvær, håber jeg, de kan høre eller se mig. Jeg har nu opfyldt mit løfte om at minde regering, embedsmænd og politikere om at granske, hvad der foregår i fængslerne, og den uretfærdighed, der følger af det juridiske systems langsommelighed.

Tak. Og må guds fred være med jer.

Oversat fra engelsk efter
www.mcclatchydc.com.

Latuff: Obamas Vietghanistan

Opfordring til civile borgere til at hjælpe med at være civile øjne mod politivold under topmødet

Climate Justice Action opfordrer borgere til at være ekstra opmærksomme på politibrutalitæt under klimatopmødet.

Set i lyset af, hvordan politiet reagerede under rydningen af Brorsons Kirke, må vi indstille os på at være mere på vagt over for politiets brutale metoder mod fredelig civil ulydighed. I efterspillet af Brorsons Kirke er det dokumenteret, at politiet igen og igen forsøger at lægge skjul på de voldelige overgreb, der fandt sted uden for Brorsons Kirke på de siddende demonstranter.

Climate Justice Action ønsker ikke konfrontation med politiet. Til december er København vært for folk fra hele verden. Blandt andet vil der komme

folk, hvis hjem allerede er ødelagt, og hvis familier er fordrevet fra oversvømmede landområder. Disse mennesker kommer til København for at demonstrere mod topmødet og kræve, at der sættes en stopper for fortsat CO₂-udledning. Det er ikke politiets opgave at forhindre disse stemmer i at blive hørt.

Climate Justice Action vil inden topmødet uddele løbesedler, som forklarer, hvorfor vi demonstrerer, og anmode borgere om at dokumentere og være ekstra opmærksomme på politiets brug af våben, og hvad de ellers må have af grej fra nabolandende.

Climate Justice Action

At være ...

*eller ikke være
herre i eget hus -
i udviklingen er vi nok at betegne
på sidstnævnte stadium
Det store flertal af jordens befolkning
er stadig som oxen
der er spændt for ploven,
for at forsøde, - ikke egen tilværelse -,
men den der er plovens ejermand,
- herremanden.*

N.B.

Gode råd til Brian Mikkelsen

Du vil gerne have gode råd om, hvordan man stopper tilgangen til banderne. Her er så mine:

Det er jo ikke ligefrem en ønskebeskæftigelse at være småkriminell, men hvis man ikke kan tjene til dagen og vejen på anden vis, så er det en mulighed. Ergo, sørg for arbejde til alle.

Hvis der ikke kan tjenes penge på handel med hash, så er det ikke en mulighed for ekstra indtægter for nogen. Ergo, giv hashen fri, og lad den blive dyrket i baghaverne som persille og kål.

Hvis der ikke kan tjenes penge på handel med hård narkotika, så er der heller ikke kriminelle i det område. Ergo, giv de stof-afhængige mulighed for at købe narkotika på apoteket.

Hvis hverdagen er spændende og interessant, så er der ingen, der behøver et 'kick'. Ergo, lad os alle sammen være med til at løse klima-krisen ikke bare ved at slukke for lyset, men ved at deltage i udviklingen af teknologi, der kan forhindre den. Lad os være med i det død-spændende kapløb med tiden, der kan gøre mennesker og livet på jorden til vindere.

**Gerd Berlev
Valby**

En aften med Theodorakis

Etnorama i VerdensKulturCentret var fyldt til randen med et begejstret publikum da fire kor med orkesterledsagelse fremførte sange og dele af oratoriet Canto General i forsommeren under ledelse af dirigenten Jørgen Allan Christiansen. For dem som gik glip af eller gerne vil genhøre koncerten er der chance for det i Vanløse Kulturhus den 6. oktober. Ved denne koncert deltager en ægte græker på en ægte bouzouki - kompositionsstuderende Christos Farmakis.

Ialt vil ca. 60 medvirkende fremføre et uddrag af Theodorakis korværk med tekster af Pablo Neruda.

Fortsat konflikt i Trekronergade

Arbejdsgivernes banner i Trekronergade beskylder den faglige blokade for mafiametoder.

Dertil er kun at sige: Hvad man selv har i sinde, bliver modstanderne beskyldt for.

Mandag den 21. september ved 9-tiden. Det er køligere til morgen end længe. Efteråret gør sig bemærket og en lang eftersommer er ved at være slut. Bygningsarbejderne, der har blokeret i Trekronergade i ugevis var tidligt oppe i morges, kl. 4 siger de morgenfriske. Det er ret surt at måtte fortrække, da politiet tilkaldt af de polske håndværksmestre møder op for at bane vejen for et hold polske arbejdere.

En journalist fra Modkraft får beslaglagt sit presse-kort. I en orientering til betjentene lyder det: "Det er en selvbestaltet, uautoriseret journalist, ren svindel".

Et par gader væk, på Toftegårdsplads stiger 5 polske arbejdere ud af bilerne og begiver sig mod Trekronergade. Det sker ikke uden de bliver gjort opmærksom på at der jo er et valg: de kan melde sig ind i fagforeningen og gå derfra igen.

Overtalelser holder ikke alle tilbage, de sidste kommer dog først ind på arbejdspladsen, da de får politisk eskorte.

Det viser sig siden at den arbejdsopgave, der skulle udføres idag, var at hænge et banner ud på stilladset i bedste DF-stil

med dansk og polsk flag. Det blev første gang luftet den 17. september.

Senere på dagen kommer en bil med kran og forsøger at læsse betonklodser af. Det bliver stoppet, politiet kommer til men Anders Olesen, byggefagenes samvirke og Jesper Wiehe, byggegruppen 3f BJMF, forhandler med politiet. Det ender med en halv sejr.

Kranbil-føreren har ikke nogen kran-tilladelse og bilen er en gammel sag, der mangler filter. Den må køre igen med en bøde i lommen.

Ved en snak efterfølgende med en af bygherrerne, der var til stede, Thomas Hübschman, bliver det gjort klart at den eneste løsning er at der tegnes overenskomst, indtil da opretholdes blokaden.

Det ser ud til at Bygherrerne kommer til at bide i det sure æble, der er ihvertfald aftalt forhandlingsmøde tirsdag med den betingelse, at der ikke arbejdes eller køres materialer til byggepladsen.

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50

Mandag-fredag 16-19
Tirsdag i ulige uger 13-16

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdag 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Trekronerblokaden er en principiel kamp

Der går snart sagt ikke en måned, uden en ny arbejdskamp mod underbetaling af udenlandsk arbejdskraft ser dagens lys.

Antallet af udenlandske arbejdere, der opnår arbejdstilladelser, er drastisk stigende, hvilket ikke er et problem i sig selv. Det er kun et problem, fordi arbejdsgiverne udnytter dem groft som lønslaver langt under de danske overenskomstbestemte, fastsatte aftaler. I givet fald, at de nærmer sig en overenskomstmæssig aftale, bliver de oftest flået af en husleje, som samme arbejdsgiver inddriver ved at leje kummerlige vilkår ud til ågerpriser. Fidusen har samtidig den kyniske bivirkning, at arbejdsgiverne samtidig formår at underløbe de danske overenskomsters fremtid. Det er rent løntrykkeri på alle fronter: løn, sikkerhed, arbejdstid, med alle arbejdsforhold iberegnet.

Problemet er med østafतालens ophævelse pr. 1. maj i år blevet betydeligt forværret. Med østafतालen var arbejdsgiverne tvunget til – om end på skrømt – til at registrere en række forhold over for myndighederne. Østafतालens bortfald har medført rent anarki, når det gælder om at udnytte fattige og derfor villige østeuropæiske arbejdere.

Den aktuelle blokade mod et byggeri i Trekronergade i København er blot endnu et eksempel på grov underbetaling af udenlandsk arbejdskraft. I tilfældet Trekronergade handler det om underbetalt polsk arbejdskraft.

Meget apropos så er 20 pct. af arbejdskraften, der har fået arbejdstilladelse i Danmark, netop fra Polen. Det er den højeste procentdel fra et enkelt land, men det fortæller samtidigt, at der er 80 pct. fra andre lande, der er mulige ofre for underbetaling og ydmygelse.

Masser af arbejdskonflikter har gennem de sidste mange år afdækket,

Bygherrerne er med konsekvent kamp blevet tvunget til forhandlingsbordet. Trods truslen om 'lømmelpakkens' brug mod arbejdskampe fortsætter blokaden.

at danske arbejdsgivere koldt og kynisk udnytter udenlandsk arbejdskraft på det groveste, hvoraf østeuropæere er i absolut overtal. Det bygger på EU's grundpille om arbejdskraftens frie bevægelighed. Pillen er blevet serveret for arbejderne i Vesteuropa med den illusion, at 'vi' i vesten i solidaritetens navn ville være med til at højne levestandarden i Østeuropa.

Det forholder sig stik modsat: Arbejdskraftens frie bevægelighed har til formål at trække vore levevilkår ned. De samme argumenter og konsekvenser erfarede vi, da vi som 'rige' nordeuropæere skulle hjælpe de 'fattige' sydeuropæere i det frie marked.

Det er løgn og latin: EU's politik og hensigt er lagt til rette efter at tryne arbejderklassen i hvilket som helst land, den holder til i.

Dette er for fagbevægelsen en af faldgruberne. Kampen skal føres mod bygherrer og andre arbejdsgivere, der er baggrunden for problemet – på linje med politikerne, der har åbnet op for mulighedernes kynisme. Den vinkel står i skærende kontrast til at rette harmen mod den enkelte udenlandske håndværker, der drages af lidt bedre kår, end han/hun er vant til.

De iværksatte aktioner og markeringer mod entreprenørerne i Trekroner-

gade er vejen frem og må styrkes på tværs af brancher og arbejdspladser.

Som i hvilken som helst anden arbejdskonflikt har magthaverne sat politiet ind som part i sagen. I den forbindelse er rollen klart udstukket. Ofte tillades direkte ulovligheder for at dække over arbejdsgivernes interesser. I mandags måtte politiet dog strække våben og sende en lastbil retur med nye materialer og et bødeforlæg på 6.500 kr..

Politikerne har i skjul af klimaaktivisters civile ulydighed givet ordensmagten og domstolene mulighed for at straffe arbejdskonflikter anderledes radikalt. I hvert fald ifølge EU-parlamentariker Søren Søndergaard:

- Jeg hørte forleden Venstres retspolitiske ordfører, Kim Andersen, sige, at det nu skulle være slut med, at stenkastende unge skal slippe med en bøde på 600 kroner. Men det gør de altså heller ikke i dag. Hvis nogle dømmes for stenkast mod politiet, slipper de ikke med bødestraf, men ryger i fængsel.

- Derfor er 'lømmelpakken' heller ikke rettet mod dem, men den vil blive brugt mod de demonstranter, som der ikke er beviser imod. Den er rettet mod jer. For den vil blive brugt mod de mennesker, der efter politiets opfattelse ikke flytter sig hurtigt nok ved demonstrationer og blokader. Det er dem, der nu skal betale 6.000 kroner for at være på et forkert sted på det forkerte tidspunkt.

Anders Fogh betegnede demonstrerende som *socialistiske ballademagere*. Hans efterfølger har skiftet betegnelsen ud med *lømler*. De er begge op imod *pøbelen*, som adskillige gange i historiens forløb har kastet de reaktionære ud til affaldssorteringens containere med 'Småt brændbart'.